

ORION

rádiót
hallgat

a norvég halászt

és az
egyiptomi főúr is...

Kapható minden Orion rádiókereskedőnél.

Legjobban vásárol a megbízható

„KONCERT” CÉG
új bemutatójában
IV. Váci-utca 23.
Előnyös csere !!

Mit hallunk a rádióban?

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban. — Turehány István: »A szítává lőtt ég alatt« c. regényéből rádióra átdolgozta Gellért Lajos. — Zenéjét szerzette: Polgár T.

Előadás a Studióban 1938 szeptember 25-én, vasárnap este 20 óra 10 perckor.

George Halton egész apró korában került New-Orleansba a texasi prériről. Edesanyja életébe került a születése. Az apja nem bírja elviselni a gyerek jelenlétét, ezért nő-

véréhez adja. Már negyedéves egyetem hallgató, amikor levelet kap apjától, hogy jöjjön haza Texasba. A fiúnak semmi kedve, Willy Cunningham jóbarátja a beszélésre kellenélül ugyan, de mégis izamegy. Nem is ismeri meg az apját. Éreméves korában látta utoljára. A találkozás hideg. Mikor meglátogatják együtt anyja sírját, felenged az idegenség egymással szemben. Tom Halton, hogy végleg itt tartsa fiát, össze akarja házasítani egy távoli rokonával. A fiú hallani sem akar róla. Inkább visszamegy Orleansba, de nem nőszül. Illetve majd maga keresi meg a párját. Haraggal válnak el, George kilovagol a birtokra és kint a prérin szerencsétlenül éri. — Tom Halton farmján nagy az igazságot, George lova gazdája nélkül tér vissza. Átkutatják az egész prérít, a fiú nincs sehol. Tom kétségbeesésében már öngyilkos akar lenni, amikor kiderül, hogy él a fiú. Virginia Eagle farmján ápolják, régi haragosánál. George itt beleszeret a lányba, apja pedig kibékül Virginiával.

CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY

Hangjáték 11 hangképben. — Irta: Marlay Ödön. — Rendező: Németh Antal dr.
Előadás a Studióban 1938 szeptember 27-én, kedden este 19 óra 45 perckor.

Vidám élet folyik a debreceni kollégiumban. Csokonai Vitéz Mihály esténként összegyűjti tanuló társait, hogy bor és pipaszó mellett hajnalig vigadjanak. Lengyel József, aki régi irigye Csokonainak, beárulja őt a tanári karnál.

Csokonai a rektor elé kerül, aki kitápaszra ítéli a fiatal poétát. Az egész kollégium felzúdul az igazságtalan és túlszigorú ítélet ellen, de minden hiába, Csokonainak távoznia kell.

Háromévi bolyongás után Csokonai Vitéz Mihály Komáromban bukkan fel Bédi csizmadiamester házában. Csokonai szerelmes a szomszédos Vajdáék lányába: Juliába. A poéta Lillának nevezi szerelmét és mindent elkövet, hogy a leányt feleségül vehesse. Julia megígéri, hogy feleségül megy Csokonaihoz abban az esetben, ha a fiatallembert kinevezik professzornak.

Csokonai vidám cimborák közé keveredik és nem szerzi meg kellő időben a professzorságot. A megsértett Julia visszaadja a gyűrűt a poétának és a gazdag Lévaihoz megy feleségül.

Csokonai elpanaszolja bánatát a tihanyi echónak és nagybetegen visszatér Debrecenbe, hogy edesanyja házában haljon meg.

Évek múlnak el. Julia megöregszik és egy napon elmegy Tihanyba, hogy a híres visszhangot meghallgassa. Itt fiatal diákokkal találkozik, kinek beszédjéből megérti, hogy míg Juliának meg kellett öregednie és meg kell halnia, addig a költő Lillája örökké élni fog.

Felhívjuk olvasóink szíves figyelmét a most piacra kerülő Aladdin áramcsapdára. Ez a kis készülék csak annyi váltóáramot enged át a készülékbe, amennyi a jó vételhez okvetlen szükséges. Ez az árammegtakarítás 50%-tól 70%-ig is terjedhet. Ismertetőt díjtalanul küld: Aladdin, Rákóczi-út 32.

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. Játsozták a magyar rádióban 1936 május 9., 1938 szeptember 25-én, a bécsi rádióban a Burgszínház tagjaival, *Hans Nüchtern* rendezésében és a baseli rádióban. Rendezte: *Gyarmathy Sándor*.

S Z E R E P L Ő K :

Willy Cunningham	HAJMÁSSY MIKLÓS
George Halton	FAY BELA
Bobbi Hall, öreg cowboy	HUSZÁR KAROLY
Comejla, állomásfőnök	SALA DOMONKOS
Conchita, a felesége	EATHORY GIZELLA
Jasper Regg, kocsmáros	KOMPÓTHY GYULA
A »Bottonales« Tom, George apja	GELLÉRT LAJOS
Eagle Virginia, özvegyasszony	SZABÓ MARGIT
Viktoria, a lányja	SZELECKY ZITA
Néger szolgál Tom Haltonnál	GALETTA FERENC
Speaker	MARIÁSSY JÓZSEF
Cowboyok.	

Történiük ma: az első rész New-Orleansban, a többi Texasban.

I. FELVONÁS

Első rész.

(Harangjelzés. Megafonon egy hang: A negyedangolos sikkfutáshoz, bajnokság, start-hoz állanak a következők: Lawrence Goodman, Lionel Mallory, Jerry Powers, Douglas Reeves, Robert Underwood és Edmund Vilson. — Harangjelzés. Zsibongás.)

Willy: Jaj, hogy én nem futhatok!... A fene a bokámat! Hát nem borzasztó, George. Itt kell nyavalyognom a tribünön, ahelyett, hogy...

George: Sebaj, Willy, ha helyreáll a kificamodott bokád, majd indulsz máskor. Lesz még negyedangolos New-Orleansban.

Willy: Most... most lenne jó. Ma jobb időt tudnék a tavalyinál, érzem.

George: Tavaly ilyenkor 49.5 alatt futottad.

Willy: 49.5! Rossz a memóriád! 49.4 alatt vertem rá a st.-louisakra.

George: Persze, 49.4.

Willy: Ha ma odaállhatnék, bizisten futnék 49.2-t.

George: Majd máskor, Willy.

Willy: Mástkor az nem most. A fene vinné a bokámat.

George: Hagyd, Inkább ki a tipped?

Willy: Én! Csakis én! Ha indulhatnék.

George: Jó, de a hat közül, akik odaálltak?

Willy: Az én tavalyi időmet egyik se fogja elérni, százat tíz ellen.

George: Igazad lehet, Kit tippelsz? Jerry Powerst?

Willy: A Gyenge a finise.

George: Stanleyt? Goodman?

Willy: Egyik se. Csak tréningben jók.

George: Underwood?

Willy: Reeves. Esetleg Mallory, ha nem ficánkol annyit.

George: Lionel Mallory? Nézd, milyen nyugodt. Sőt, csaknem fölényes.

Willy: Persze. Fölényes. Mert én hiányzom. Tavaly ilyenkor szorult.

Speaker: Halló, halló! Helyszíni közvetítést adunk a new-orleansi stadionból. Amíg

a verseny megkezdődik, ismertetem a versenyzőket. A fiúk, hat bizakodó bajnokjelölt a starthoz áll. Érdekes! A sorsolás a három riválist, Reeves, Vilson, Malloryt egymásmellé állította. A publikum hangulata hármuk közül sejtí a bajnokot. Vilson, szokása szerint helyben vágtat, Reeves a lábikráit masszirozza, Mallory nyugodt, átmosolyog a balszélső páholsorra, ahol a st.-louisi egyetem hallgatói — a barátai drukkolnak és biztató jelekkel doppingolják. Lawrence Goodmann egyszerűen leül a földre, maga alá kapja lábait. És olyan közömbösen néz, mint aki nincs is érdekelve. El ne aludj, Goodmann. (Nevetés.) Valaki odakiáltott neki: El ne aludj, Goodmann! Ezen nevetnek. (Nagyobb nevetés.) Ez meg azért van, mert Goodmann rájuk ordított: Halló, min mulatnak olyan jól? Stanley, mint a cövek, Underwood, ez a szimpatikus szöke óriás, kézjeleket vált a barátaival a tribün felé — ha jól értem, a barátok kara érdeklődik Underwood esélyei iránt. Underwood elég pesszimista. Balkeze öt ujját terpeszti a tribün felé, nyilván jelzi, hogy ötödik lesz, de most a barátok zugolódnak, vigasztalja a három ujjával és mert elégedetlenek, megbünteti őket, mind a tíz ujját mereszti feléjük. (Nevetés, taps.) Ezt a túlzott szerénységet tapsolja és mulatja meg a közönség. Reeves, Vilson combját döngönyözi, ez meg az övét, Goodmann leveti gyapjűszvetterét, feláll a helyére, Underwood szintén. Nézem a fiúk arcát, csupa izgalom, de valami sugárzó bizakodás ragyogja. Mintha hat bajnok kelne versenyre, pedig csak egy kerülhet ki közülük. Drukknak nyoma sincs, amit nem is esodálok, mert a tavalyi bajnok, a görög stílusú Willy Cunningham nincs közöttük, bokarándulása van két hete ott ül szontyolodva a jobbtribün felső sarkában. Stoppert szorongat jobbkezeben. Feszült esend. A hat bajnokjelölt lehajol féltérdre, kezük feszül a salakon, a rendező emeli revolverét, — vigyázz! (Revolverdörrenés.) Start!

(5 mpre.)

(Hangok uszítanak ütemesen, egyre erősödő, gyorsuló tempóban, a finisnél két név üvöltése biztat, követel. — Rívs — Rívs — Rívs — Reeves! — Mallory! — Mallory!... Reevees!... — Malloryyyyyy!... — Malloryyyyyy! Mal-lo-ryyyy!... Hurrá! Mallory!... Hurrá Mallory!... Dörgő taps, Kezek, lábak, szájak.)

Egy hang (megafonon): Negyed angolos síkfutás! Első lett Lionel Mallory a st.-louisi egyetem hallgatója, idő: 50 másodperc.

Ezrek hangja: Hurrá, Mallory! Hip-hip hurrá... hip-hip-hurrá!... Mallory! (Ütemesen.) Mal-lo-ry! Mal-lo-ry!

Megafon: 2-ik: 50.3. Douglas Reeves, a new-orleansi egyetem hallgatója, 3-ik: 50.5. Robert Underwood a st.-louisi egyetem hallgatója. (Mindkét névnel gyéribb ünneplés.) A negyedangolos síkfutás ezidei bajnoka Lionel Mallory. (Tombolás, tapsorkán, hurrázás.)

Willy: Nem megmondtam. Az én időmet még se érte el Mallory.

George: 6 tizeddel jobb volt a ted. Most meg vagy nyugodva?

Willy: Ördögöt vagyok. Olecsó győzelem! Ötvennel bajnok! Nem lehet majd bírni a st.-louisiakkal.

George: Majd jövőre Willy. Behozod.

Willy: Ma kellett volna, a fene a bokámat. Nem jövőre! Az nem ugyanaz, nem érted?

Megafon: Öt perc szünet. Utána: magasugrás. Bajnokság. Öt perc szünet.

(Induló muzsikója harsán, mely a szünet alatt folyton játszik.)

George: Érdekes. Mindkét tipped jó volt. Mallory is, Reeves is. De Underwoodra nem számítottam.

Willy: Miért? Underwood stílus. Ha volna ambíciója, — ő lenne az egyetlen ellenfelem. Csak nem fűti a dolog. Az a baja.

George: Outsider típus.

Willy: Csak közömbös. De ha egyszer második lesz...

Megafon: Halló! George Halton new-orleansi egyetemi hallgató express levele és pénzküldeménye érkezett Texasból. Igazolással ötös pénztárnál átveheti.

George (ordít): Halló! George Halton jelen!

Willy: Van igazolványod?

George: Van. Az indexem.

Megafon: Ötös pénztár. Levél. Pénz.

George (ordít): Igen. Megyek azonnal.

Willy: Az apád?

George: Az apám. Pénzt csak tőle várok. De levél! Tíz év óta egyet se kaptam.

Willy: Nem leveleztek?

George: Dehogynem. Egyoldalúan.

Willy: Egyoldalúan?

George: Igen. En írok és ő nem válaszol.

Willy: Pénzt válaszol. Szébb.

George: Csak pénzt. De egy meleg sort nem kaptam tőle soha.

Willy: Farmerek nem levélírók. De most levél is jött, mit panaszkodsz?

Freud Friaves

BUDAPEST, VI.
TERÉZ-KÖRÜT
19. Tel. 113-630

Mindennemű csavarok vas-acél és sárgarézből, precíz kivitelben raktáron

Bőrkiütésben szenved?

Pörsenés és bőratka csúfit és öregít. Ez ellen egyszerű, hatásos szer: a fehér, kellemes illatú Thiosept szappan. Orvosok ajánlják. Meg fog lepődni, hogy bőre milyen gyorsan lesz ismét szép.

Ára 90 fillér

Thiosept csodás hatású!

George: Az első életemben. Félek. Ha már rászánta magát az apám, az csak baj lehet.

Willy: Sokat filozofálsz. Indulj.

(Ablakon kocognak. Ablak felcsapódik.)

Egy hang: Tessék!

George: George Halton new-orleansi egyetemi hallgató, express levél, pénz érkezett Texasból.

Egy hang: Areképes igazolvány?

George: Tessék az indexem.

Egy hang: All right! Tessék aláírni. Egy-kettő-három-négy-öt száz dollár. Express levél. Tessék.

(Harangjelzés.)

Willy: Na George, pénz, levél megvan?

George: Ötszáz. És egy hosszú levél az apántól. Furesal Meg se szólít a levélben. Nem szívlel az öreg.

Willy: Bolond vagy. Akkor nem írt volna. Na olvasd tovább.

George: »Hazadughatnád már egyszer a képedet kölyök. Nem vinne el az ördög, ha meglátogatnád apádat.

Willy: Mit akarsz, nyers a hang, de barátságos az invitálás.

George (olvas): »Annyi haszontalanság mellett, amit az egyetemen vernek a fejedbe, megtanulhattad volna azt is, mivel tartozik az apjának egy kamasz kölyök, aki jogot tart arra, hogy tisztességes emberek közé számítsák».

(Folytatjuk.)

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (2)

Willy: Puhábban olvasd.

George: »Vagy, ha már rám nem vagy kíváncsi, meglátogathatnád az anyád sírját!« Szegény anyám. »Persze, nem is emlékszel már rá, hiszen apróbb voltál egy kölyök-kutyánál, mikor elmentél innen a városba.«

George: Két éves lehettem. Vagy még annyi sem.

Willy: »Persze, nehéz elválni attól a fene sok cifra fehérszínű, meg egyéb haszonlatlan és ostoba szórakozástól!« Csupa szív ez a levél, barátom. A korholása is féltés. Süket számár vagy, ha ezt ki nem hallod. Na, olvasd tovább.

George (olvas): »Azt sem tudod már, hogy az apád vagyok »pedig az vagyok«. »Eszeretlek a magam módja szerint, pedig meg sem érdemled és semmi jogod sincs, hogy szülőt szerető tisztességes emberek közé számítsd magad.« Folyton korbácsol.

Willy: Simogat, te hálátlan kuvasz.

George (olvas): »Nem szemrehányásképpen mondom ezt neked — csupán azért írom meg, mert sohasem szoktam elhallgatni az igazságot. Az apja szavát minden kölyök megszívlelheti és ismét csak azt mondom neked, hogy hazadughatnád már egyszer a képedet és megmutathatnád magadat az itteni fickóknak is. Hadd az ördögnek New-Orleansot és gyere haza a vakációban. Apád.«

Willy: Csupa lélek ez az írás. Szóval hazamégy Texasba?

George: Én Londonba készülök.

Willy: Londonba mindig elmehetsz. Az apádat meg, ki tudja, mikor láthatod megint.

George: Gondolod, hogy beteg?

Willy: Nem tudom, de valami kemény férfibánat árad a leveléből. Menj haza.

George: Együtt akartál velem csavarogni Európában.

Willy: Majd máskor. Most rossz a bokám. Eregyj haza apádhoz.

George: Soha nem akart látni engem. Pénzt, pénzt, mindig csak pénzt küldött.

Willy: Nagy szeretet az, kérdezd csak meg a barátaidat. Azok leveleket kaptak, de dollárt alig-alig.

George: Hat éves koromban láttam utoljára az apámat. Mikor Madge nagynéném, apám nővére meghalt. Idejött a temetésére és még az éjjel visszautazott. Rám se nézett. Most 22 éves vagyok, jövőre végzek és azóta se láttam az apámat. Azt se tudom, milyen, barna-e, mint én, maga-e, mint én, vagy szőke és köpös. Ha most ideülne mellém, ki se találnám, hogy ki ő.

Willy: Fényképed nincs róla?

George: Nincs. Kértem. Nem is válaszolt. Megyek Londonba! Még ma éjjel.

Willy: Az apádat akarod megbüntetni, pedig csak magadat fogod. Menj haza fiú.

George: Anyám belehalt, hogy megszűltem. Hazamenjek? Idegenbe? Egy parancsolgató ember szeszélyeit szolgáljam, aki már megszoktam, hogy a magam embere legyek. Gyere Willy Londonba.

Willy: Tudod mit, George? Jövőre. Hallaszuk jövőre. Bicegő bokával nem sántikállok a Piccadillyn. De jövőre, szavamra, itt a kezem, megyek veled, ahová akarod. Csak most menj haza. Éjjel úgylis utazni akartál.

George: Én már beidegeztem Londont, Párizst, Berlint. Oda megyek!

Willy: És ha úgy fordulna, hogy sose látlod többé apádat?

George: Mért? Talán ötvenéves sincs.

Willy: Hátha komoly beteg.

George: Beteg? Arról nem ír.

Willy: Az ilyen keménykötésű férfi röstell ilyet leírni. Nem tudhatod, nincs-e valami baja.

George: Gondolod?

Willy: Tudod, úgy-e, George, hogy megfogadtam a tanácsaidat, néha te is az enyéimet. Ha te a komoly, büszke, magányos övegy apád hosszú hallgatás után szükségét érzi, hogy egy ilyen puhahangú levelet írjon az ő árvájának, akkor ne okoskodj, George.

George: Olyan egyedül vagyok, Willy...

Willy: Ő is egyedül van. Hazamégy és ketten lesztek.

George: Ketten. Éppen ettől félek.

Willy: Mit is beszélek. Hárman lesztek.

George: Hogy-hogy hárman?

Willy: Hát... ott az édesanyád sírja.

George: Az édesanyám. (Sírásba csuklik.)

(Harangjelzés. A zene elhallgat.)

Egy hang (megafonon)? Magasugrás. Bajnokság. Vándordíj. Versenyzők felsorakozni. Irving Belasco, Emil Coleman, William Collier, Johny Froman, Stephen Gargan, Jackie Hopkins, Richard Patterson. (A felsorolás mind halkabb, a neveket már nem érteti. Hangmontázs. Expressz dübörög, hasít a fűtve. Aztán lassít a vonat. Megáll.)

Egy hang: Allonso! Egy perc! Kiszállni!

(Vasajtó nyílik, csukódik, valaki leugrik a kavicsos pályára. Sípjelzés. Moszony pöffög, kerekek sürlődnek. Távolodó vonat zenéje gyöngül, elvész.)

Második rész.

Egy pipás, rekedtes hang: Maga az a George Halton?

George: George Halton, negyedéves egyetemű hallgató, New-Orleans.

Hang: Nohát, akkor fene szerencsém van, mert én éppen magát várom itt tegnap óta. Maga George Halton, én pedig Bobby Hall vagyok.

George: Örvendek (két kéz csattan) aul... a szerencsének.

Bobby Hall: Látom a képiről, maga még nem volt Texasban. Mert aki először jár erre felé, mind így kezd, mint maga. Lógatja az orrát, oszt szipákolja a levegőt. A vége pedig: mind itt akar maradni...

George: Azt hiszi, én is olyan vagyok? En is itt ragadok? Azt hiszi, engem is botlall kell elverni innen?

Bobby Hall: Nono, láttam én már vadcsikót hámba törni! Járt itt olyan fiékó, aki ugyancsak csiholta a követ, mégse fogott tüzet a tapló!

George: Én nem értem a maga virágos nyelvét, de annyit mondhatok, itt nem fog a hajam megfehéredni.

Bobby Hall: Jó, hogy virágról beszél. Majd nézze meg tavasszal a prérít! Ameddig ellát, végig virág az egész mező. Mintha az egész világ egy nagy virágos mezőség volna. Azt nézze meg tavasszal.

George: Tavasszal? Remélem, még az emléke is elszáll ennek a kirándulásnak.

Bobby Hall: Mit tudja aztat maga. Beszél a világba! Locsog, mint a félszemű Beggy...

George: Hát az ki?

Bobby Hall: Egyetemre jár és még se tudja? Mi a fenét tanulnak maguk ott New-Orleansban, ha azt se tudja, ki az a Jaspar Beg?

George: Most hallom először a nevét.

Bobby Hall: Ezzel aztán ne dicsekedjen.

George: Hát ki az a tiszteletreméltó gentleman?

Bobby Hall: Jó pofa.

George: Azonkívül?

Bobby Hall: A mi kocsmárosunk!

George: Ez az egész?

Bobby Hall: Nem elég! Sose hallott a »Sztivává lőtt levegő« című kocsmáról!

George: Azért siettem ide. Alig várom, hogy megismerkedjem vele.

Bobby Hall: Majd megismeri. Ugyse kerülheti el. Hol a csomagja.

George: Itt a kezemben.

Bobby Hall: Ez a csöpp bőrönd?

George: Ez a frakkom.

Bobby Hall (röhög): Frakk? Láttak már ilyen maskarát, Ugyilátszik, maga mulatságos pofa lehet.

George: MÉR! MÉR volna mulatságos?

Bobby Hall: Mer hogy frakkja van. Meglátja, hogy fog tetszeni mindenkinek a maskarabálon.

George: Mit hisz? A frakk nem maskarabálra való.

Bobby Hall: Jobban tudom én azt. Régen egyszer, járt nálunk egy városi ember és frakkba győtt a bábra. Még most is bizserreg a szívünk a gyönyörűségtől, hogy mennyit mulattunk... Mert amint táncolt, lengett-forgott, illegett-billegett, úgy billegett utána a frakkja vége, mint a fecske farka. Osztán amint libegett egyet, mindig beledurrantottunk egy revolvergolyót. Eszre se vette. Sztivává lőttük a fecskefrakkját. (Alig bír beszélni a röhögéstől.) Majd megszakadtunk a gyönyörűségtől. Azóta mind várjuk, hogy még egyszer ilyen fecskefarkhoz jussunk. Meglátja, milyen cudar jó mulatság lesz. Mert még nem tudja, hogy az ember majd megdöglik a nevetéstől. Vagy négyszáz golyót kapott a fecskefrakk.

George: Maguk úgyilátszik sokat lövöldöznek?

Bobby Hall: Nem éppen. Csak ha verekedünk. Meg ha mulatunk.

George: Furcsa mulatság.

Bobby Hall: Dehogy furcsa. Jól esik. Oszt nem szeretjük, ha valaki beleszól a dolgunkba. Néha, ha kedvünk szottyan, löhátrul lövöldözünk az égre.

George: Kepzelem, milyen lyukas lehet.

Bobby Hall: Akár a szita. De van is itt annyi csillag, hogy az oklahambeliek epet okádnak az irigységtől. Mert a sok lyukon több csillag ragyog át, ugy bizony.

George: Ez mind nagyon gyönyörű, a frakk meg a lövöldözés, meg a kocsmáros is az üdítő kocsmájával, de... itt várjuk meg a világ végét, vagy pedig...

Bobby Hall: igaz. Lopom az időt. Indulhatunk, ha akarja. Nem fáradt? Mert a vasút ugyancsak összezotyogteti az embert.

George: Inkább ehes vagyok.

Bobby Hall: Gondoltam. Majd Comellánál találunk valamit.

George: Comella? Ki az?

Bobby Hall: Allomásfőnök... ott áll ni, az a hordóformájú úriember az ajtó előtt. Afféle vasúti sheriff. Tegnap szóltam a feleségének, hogy a Tom fiát várom, legyen valami rágni való. Ide a csomagot. Gyérünk.

Comella (ordít): Hé Bobby! Hová?

Bobby Hall: Hozzad Comella. Hozom a »rettenetes« Tommy egyetlen magzatját.

Comella: Per todos Santos! A Tommy gyereke! Conchita! Conchitaaaa! Conchitaaaaa!

Női hang: Mi köll, öreg!

Comella: Gyere gyorsan. Nézd csak Conchita, A Tommy gyereke!

Conchita: Per todos Santos! Szűz Máriám! A rettenetes Tommy gyereke! Ide a melylyemre, hadd csókoljalak meg.

George: George Halton, a new-orleansi egyetem negyedéves hallgatója.

Conchita (szájoncsókolja):

Comella: Tisztára az apja.

Conchita: Hadd nézzelek meg. Ó, szegény anyád, ha megérte volna, hogy ekkora ember legyen abból a tökmagból.

Comella: Gyere, kölyök, biztos megéhez-tél.

George: Egy kissé...

Conchita: Tegnap óta készültem a traktára. Most aztán szégyent ne valljak. Mit akarnál?

George: Hát Istenem, egy falatot...

Conchita: Szárnyas először, jó? Azzal szoktuk kezdeni.

George: Jó, egy comb...

Conchita (ordít): Inez asztalra a szárnyasokkal! Rántottcsirke, gombáspulyka, hideg liba, sültkaesa, töltött galamb...

George: Rántott csirkecomb elég nekem.

Conchita: Azt én jobban tudom, fiam, mikor elég.

Comella: Bíz csak Conchitára. Harmno éve csinálja.

Conchita: Előbb egy-két pohárka diópálinkát serkentőnek.

Comella: Egészségünkre.

Conchita: Egészségedre, fiam.

George: Egészség!

Bobby Hall: Minden texasira!

(Tátrak, poharak, evőeszközök csengése. — Most tele szájjal hangzik a szó.)

Bobby Hall: Lökj idebb azt a libát, Comella.

Comella: Nesze. Ne hagyd magad, George, még lemaradsz.

George: Köszönöm. Igyekszem.

Conchita: Micsoda kákabélű vagy, fiam? Odanézz Bobbyra. Fél liba volt — nincs.

George: Nincs kellő tréningem.

Conchita: Lellegelni, ami az asztalon van. Add a tányérodát fiam.

George: Nem bírok már... Köszönöm.

Conchita: Azt én mondom, mikor elég. Gombáspulyka. Mellehusa. Kettő elég!

George: Egy is sok, kedves asszonyom.

Conchita: Conchita vagyok egész Texasnak, neked is kölyök, ha jó barátságban akarsz lenni velem.

Bobby Hall: Egy kis hideg liba hátulját ide a tányéromra. Köszönöm. Azt a combot is.

Comella: Májat ide, Conchita.

Bobby Hall: Dobjon csak nekem is.

Conchita: Tányérodát, George. Mert ha ilyen kényelmesen piszmogsz a szárnyasokkal, üres marad a gyomrod.

George: Jaj, majd szétrepedek, Conchita asszony.

Conchita: Már mondtam, Conchita! Se asszony, se nagyságos! Ha mindenáron hozzá akarsz tenni valamit, hát elég ennyi: drága, aranyos, lelkecském. Amelyik jobban esik.

Bobby Hall: Na még dobjon a kacsából vagy három falatot.

Conchita: Comb, mellehusa, háta.

Bobby Hall: Köszönöm. Egy falat májaccskát. Ugy.

Comella: Hová viszed, Bobby?

Bobby Hall: Utána nézek a lovaknak.

Conchita: Derék fickó ez a Bobby Hall! Tudod, George fiam, mennyi van ebből a fajtából az apád farmján. Vagy kétszáz. Ha nem több. Egyél, igyál.

George: Nem bírok. Kegyelem.

Conchita (ordít): Inez! El a tálakat. Egy, kettő. Hamar a tortákat, ananászt, banánt, narancsot, a sajtokat és a feketét. Mozogni! Mozogni! (Tányér, stb. zaj.) Lelkecském, már csak úgy szólítalak. Ismertem szegény anyáskádát. Csupa szelídség, jóság volt. Fene jó dolgod lesz az apádnál.

Comella: Mennyi örömd lesz, meglátod.

Bobby Hall: Megnyergeltem a lovakat. Indulhatunk.

George: Lovon?

Bobby Hall: Nem is gyalog. Soká tartana.

George: Hát mennyire van ide apám farmja?

Bobby Hall: Vágtával egy éjszaka, egy nap.

George: Egyfolytában?

Bobby Hall: Ugy jó. Remélem, ilt már lovon?

George: Kétszer a Hippodromban.

Bobby Hall: Mi az, hogy Hippodrom?

George: Olyan arénaféle. Iskolalovaglás.

Bobby Hall: Persze. Afféle méltatlan játékok.

George: Sima dolog. Izé... trappban igtet a ló.

Bobby Hall: De csak ott. Ilyen szégyent mi nem csinálunk. Hát mi most indulunk a gyerekekkel. Bizísten jól esett az a pár harapás. Legalább elverte az ember egy kicsit

az éhségét! Na gyerünk, George, má késő délután van.

Conchita: Vezessenek a szentek, szép lelkecském.

Comella: Add át üdvözlömet az apádnak.

Conchita: Mondd meg neki, hogy büszke lehet rád.

Comella: Mind a ketten büszkék lehettek egymásra.

Conchita: És mondd meg az apádnak, hogy egyszer már mifelénk is eldughatná a képét.

George: Majd ha visszafelé jövök, ráveszem, hogy kíséren el.

Comella (nevet): Hallod-e, asszony! Ez a fiú azt hiszi, hogy visszajön!

Conchita: Kölyökbeszéd az, lelkecském. Bolond is lennél, ha ott hagynád azt a gyönyörűséges életet.

Comella: Majd, ha belekóstolsz, másként beszélsz! Mondd csak meg neki, hogy nézen el erre felé.

Conchita: Óvjanak meg a szent angyalok!

George: Köszönöm szépen, köszönök mindent.

Conchita: És vigyázz a puskákra.

George: Puska? Csak zsebkésem van.

Bobby Hall: Majd adok egyet, induljunk, mert este lesz. Iho! a puska, fogja. Ezt a revolvert is.

George: Puska, revolver, minek ez! Nem szoktam állig felfegyverkezni.

Bobby Hall: Neworleansban, abban a nyavalyás városban tán nem szokás, de itten, a mexikói határ közelében köll ám, mint a korty víz a szomjanveszőnek.

George: Hát adja ide, ha ez a divat.

Bobby Hall: Tudja elsütni, remélem?

George: Azt még igen, de találni...

Bobby Hall: Ha muszáj, az is fog menni. Na, itt a lova. Sombrero. Ugy hijják.

George: Sombrero. Vicces.

Bobby Hall: Csikó korában imádták, ha valamelyikünk fejére nyomta a kalpagját. Nyerített boldogságában. Azért Sombrero. Indulás.

Comella (kiált): Üdvözlöm a Rettenetest. Conchita: Minden szentek vigyázzanak rád, lelkecském. Csókolom a Rettenestet.

George: Atadom. (Trappolás. Vágták.) Hé, Bobby Hall! Igy nem bírom sokáig. Telehassal.

Bobby Hall: Ezt mi így szoktuk. Különben se érünk oda.

(Folytatjuk.)

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (3)

George: Hé! Te! Sombrero! Sombrero!
(*Vágta.*) Állj meg már... (*Vágta.*)

Bobby Hall: Ne mondja a nevit, attul belegyün. (*Vágta.*)

George: Hé! Te! Mi a csudát csináljak veled?

Bobby Hall: Ne ölelje annyira a ló nyakát, mert még azt hiszi, hogy szájon akarja csókolni.

George: Hát mi a csudát... látja, nem bírok vele. (*Vágta.*)

Bobby Hall: Ne feküdjön rajta, nem divány.

George: Mi az is...
Bobby Hall: Így, ahogy én, egyenesen! Még! Be a hasat!

George: Teleettem magam.

Bobby Hall: Hol van az már? Ki a melletti! Még jobban. Ne sajnálja. Egész kicsire a gyepelöt. Úgy. Puhán üljön azér, de határozottan, mer Sombrero úgy elintézi...

George: No, most jó!

Bobby Hall: Majdnem. Puhábban. Úgy. Jó. Combokkal irányítani.

George: Majd a sarkammal.

Bobby Hall: Azt ki nem állja Sombrero. Elég serkentő, ha a nevit mondja. Ha megszokja magát, azt se köll. Egy csettintés, gyepelöt szabadjára, akkor akár a nyíl.

George: Hát egyelőre óvakodom a nevének nevezni, mert akkor inkább vezetem a lovat.

Bobby Hall: No hát akkor sétáljunk, amíg belegyün.

George: Egész éjjel megyünk?

Bobby Hall: Úgy vóna jó.

George: Nézze, Bobby Hall, ha maga egy hónapig is bírná egyhuzamban, de én nem szoktam meg. engem már feltört, inkább éjszákra megpihenünk, aztán nem bánom.

Bobby Hall: Ha olyan gyenge, a folyónál éjszakázhatunk éppen.

George: A Coloradónál, úgy-e?

Bobby Hall: Ott igen. De most ne oda gondoljon. Nézze ezt a füves végtelenséget itt. Mit szól hozzá George Halton?

George: Ezen mind végig nyargalunk?

Bobby Hall: Ne abbul nézze! Szíjjon egyet nagy lélekzettel ebből a fűszagú csuda jó levegőből.

George: Háhhhhh!

Bobby Hall: Mit Ilyet nem szíppanthat a városban, de még az egyetemen se. Aztán nézze csak. Sehol egy fa, ház, egy ember. Csak mit ketten.

(*Kis szél zizeg.*)

George: Finom ez a kis szél. Édes illat az egész mező.

Bobby Hall: Na? Izlik?

George: Ó! Ez a szelid végtelenség, finom gyöngye nesz, millió fűszál muzsikál. Szeretnék belenyargalni ebbe a mérhetetlen síkságra itten!

Bobby Hall: Ez a preri, na látja. Európa! Pocsék hely!

George: Még nem láttam, de ez... ez... nagyon szép... ez a preri.

Bobby Hall: Majd, ha belegyütt, majd akkor. Nem engedi el hőtáig, akit megfogott. De az ember se hagyja el, ha látta egyszer az o két szemivel, ha egy is van beüle, mint a Begginek.

George: Szébb, mint a tenger.

Bobby Hall: Az csak víz. Mindennél különb.

George: Szeretnék meghemperegni ebben a kövér fűben.

Bobby Hall: Ne sokat báméskodjunk. Sötétig el kell érni a folyót.

George: Hát meddig tart még?

Bobby Hall: Ha bírja, holnap délutánra a farmon lehetünk.

George: Szóval 24 óra?

Bobby Hall: Vagy több. Ez attól függ.

George: Az ördög hitte volna, hogy isten-hátamögött van az apám farnja.

Bobby Hall: Nincs az messze. Jó lovat, puskával sokáig lehet itt csavarogni!

George: Ha el nem téved az ember.

Bobby Hall: Az is hitvány, aki itt eltéved. Száraz kenyeret se érdemel az olyan.

George: En önre bírom magam, Mr. Hall.

Bobby Hall: Bobby vagyok. Se hall, se mester. Mert kiröhögnek a flúk.

George: Hát legyen, Bobby.

Bobby Hall: Úgy. Mi nem cifrázzuk. A nevének szoktuk hinni a gyereket. Aki becsületes, szívünkhöz szorítjuk, a gazembert keresztül puffantjuk, oszt kész.

George: Hogyan? Ilyen a texasi igazságszolgáltatás?

Bobby Hall: Gyors és becsületes. Majd eltanulja maga is.

George: Mindenesetre igyekezni fogok alkalmazni.

Bobby Hall: Azt éppen nem köll, de mi így szoktuk.

George: Most egyszerre milyen sötét lett. Alig látok. Ne menjünk tovább.

Bobby Hall: Már itt is vagyunk. Hallgassa csak.

George: Csobogás. Mi csobog itt?

Bobby Hall: A folyó. Itt volnánk.

George: Csakugyan. A Colorado. Ha sokáig nézem, látom az ezüstjét csillogni.

(*Bobby öveket ver a földbe.*)

Bobby Hall: Na én már kipányáztam. Mi az, mér nem száll le?

George: Jaj! Nem bírok. Segítsen Bobby.

Bobby Hall: A rettenetes Tommy fiának? Szégyen, ha elfogadná. Egy, kettő, le a lóról.

George: Megpróbálok. Jaj!
Bobby Hall: Úgy-e, hogy megy segítség nélkül is.

George: Jaj, A lábam! A combjaim!
Jaj, Lepni se tudok.

Bobby Hall: Ne nyavalyogjon, nem kis-
asszony maga. Uljön le már a föbe.

George: Dehogya tudok én ülni. Olyan
izomlázam van.

Bobby Hall: Hát akkor se álljon, se
üljön, oszt kész. Csak ne nyavalyogjon,
mert azt úgyse veszi tudomásul senki.
Legfeljebb ez a két ló. *(Vidám nyertés.)*
De azok is kinévetik, hallja!

George: Ha megfűródnék, elmúlna ez a
fájás.

Bobby Hall: Most nem ajánlom. Még
elkapná a víz. Oszt mehetek egyedül Tom
Haltonhoz. Majd hajnalban megmártja
magát benne. Hatapjunk egy kicsit. Itt
megszomjazunk, itt a folyó van itt víz
bőven, bár rendesebb volna, ha jóféle bor
folydogálna a Colorádóban.

George: Ilyen sötétben maradunk?

Bobby Hall: Dehogya. Nem ajánlatos.
Letévedhet a hegyekből néhány elkesere-
dett grizlymedve, vagy coyott, oszt egy-
mászt lődözhetjük a sötétben. No, tépjen
maga is egy nyalabot.

George: Jaj! A derekam kettéhasad!

Bobby Hall: Dehogya hasad. Szaporán
tépje a füvet. Egy, kettő!

George: Jaj a lábam! *(Vidám nyertés.)*
Ne röhögj, Sombrero.

Bobby Hall: Valahányszor jajgat, Som-
brero antul inkább röhög. Hát ne hagyja
magát kiröhögni a lovátul. Mer elvész a
barátsága. Jó, csak fűrgén! Ugy. Most
körbe kigyomlálni mindent, mert könnyen
tüzet foghat az egész preri. Nagy vétek
vóna. *(Ropog a tűz.)*

George: Hogy lobog! Milyen vidáman.
Csak ne fájna úgy a combom.

Bobby Hall: Hajnalra elmúlik.

George: Mondja, Bobby...

Bobby Hall: Mit, George?

George: Miért rossz ember az én apám?

Bobby Hall: Tommy Halton? Dehogya
rossz. Ki állítja, mert keresztül lövöm.

George: Hát az állomásfőnök, meg a fe-
lesége folyton így mondták. Üdvözlöm a
rettenetet, eskökölöm a rettenetet. Mért
rettenetes az én apám, Bobby?

Bobby Hall: Maga nem ért a szóból,
George! Nem úgy rettenetes, hogy kom-
misz...

George: Hát hogy?

Bobby Hall: Nagyszerű fickó. Nálánál
pokolibb gyerek sehol se élt Texasban. Fene
jó pofa vót az öreg. Büszke lehet rá.
George. Mikor még olyan fiatal kölykök
vótunk, mint maga... Sz... sz... sz!...
Bor kéne ide, hogy méltóan szójjak rula.

George: Meséljen az apámról, Bobby.

Bobby Hall: Maga még a világon se
vót, mikor Jasper Beg kocsmájában ügyes
kis mulatságot tartottunk. Az apjának
fene jó kedve kerekedett, mert ő táncol-
tatta meg először Eagle Virginiát, a fi-
atal asszonyt, akit a folyón túlról hozott
ide Eyon Jimmy. Igazság szerint Tommy
is sokat legyeskedett.

George: Az én anyám?

Bobby Hall: Ne gondoljon mindenféle
gyalázatos dologra. Hallgassa csak.

George: Mondja csak, Bobby, nagyon
érdekel.

Bobby Hall: Amikor a maga apja,
Tommy, rávetette szemét Eagle Virgi-
niára, mindenki befogta a száját, mert
nem volt tanácsos megharagítani őt. Csak-
hogy az istentelen Tommy többet legény-
kedett a kelleténél.

George: Szerette azt a nőt az apám?

Bobby Hall: Feleségül is akarta.

George: Miért nem vette el?

Bobby Hall: Ugy volt, hogy Virginia is
élt-halt érette és aszonta, édesörömet lesz
a felesége, ha lasszót köt a kedvére és
jámbor emberré válik.

George: Hát olyan duhajos ember volt
az apám?

Bobby Hall: Hül... Mint a texasi für-
geteg. Oszt nyakas! Meg is mondta a
lányuk! Olyan vagyok, amilyen vagyok,
és olyan is maradok!

George: Kemény kijelentés egy szerel-
mestől.

Bobby Hall: De a lány is megkötötte
magát. Aszonta: Én meg amit mondtam,
megmondtam! Tommy melegebe gyűtt, de
azért erőszakkal megölte Virginiát...
Kicsi galamb... ne akarjon saskeselyű
lenni, mondta és még az éjszaka elrabolta
otthonról a lányt. Felkapta a lovára és
usgyi!... Teli pofával világított a hold.
Látja, Tommy, hogy irtózáttal néz rá a
lány. Aszonta: Rámtört, mint egy közön-
séges Bandita. Zsákmánya vagyok. De es-
küszöm a teremő Uristenre, ha hozzám
mer nyúlni, megölöm magam. Utálom,
megvetem magát. Irtózom az érintésétől
is... Ellenkadt erre Tommy karja, szép
csöndesen leteszi Virginiát a före.

George: Tovább, Bobby.

Bobby Hall: Bocssásson meg nekem,
kérté csöndes szóval, én majd megbüntem
magam. Eljövök majd a lakodalmára,
megtáncoltatom, aztán sehol lát többé...

George: Tovább, Bobby, tovább...

Bobby Hall: Tommy meg rávágott a lo-
vára, átásztatott a folyón és egy hétig
kódorgott. Mikor hazakerült, Eagle Vir-
ginia bocszából Eyton Jimminek adta ke-
zét. Az esküvőn egyszerre csak megjele-
nik Tommy. Megtáncoltatja a fiatal asz-
szonyt, de szót se szól hozzá. Pedig a ki-
csi asszonyka nagyon leste vóna. Es még
egy táncot adott neki. Meglátja ezt a
jámbor Jimmy, vérbeborul a szeme és rálő
Tommyra.

George: Az én apámra?

Bobby Hall: Akkor maga még a vilá-
gon se vót. Szóval. Rálő. A golyó a bal-
karjába fűródött. Meghült bennünk a vér.
Oszt már találgattuk, hogy kihez megy
majd feleségül az özvegy Virginia, mert
Jimminek vége lesz azonnal. *(Szél zizeg.)*
De Tommy nem nyúl a revolvere után,
hanem megnézi a balkarját, megtapo-
gatja, a golyó bennmaradt. A jobbkezével
összenyomja a seb körül a húst, oszt ki-
nyomja a golyót.

George: Csak úgy a kezével?

Bobby Hall: Csak úgy. Láttam. Ott
vótam.

George: Szent Isten! Vérmérgezést kap-
hatott volna.

(Folytatjuk.)

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatta« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (4)

Bobby Hall: Még a csörgőkigyótól se! *(Szél erősebb.)* Hallod-e, Eytan Jim, — mondja nyugodtan — mégis csak gyalázatos dolog, hogy te a Baker Billtől lopott golyóval lödözöl! Még is mutatja nekünk. Kis keresztet vót belekarcolva. Csakugyan Bill golyója. Nahát, ilyen fene jó pofa a maga örege, George. Még az indiánok is csodájára jártak. Mi meg még jobban megszerettük. *(Szél zúg.)* Hát ilyenféle derék fickó a rettenetes. Mit szól hozzá, George? *(Horkolás.)* A fenőt! Elaludt a kölyök. *(Nyertés.)* Ne röhögj, Sombrero! Te se bírnád először hat órát egyfolytában. *(Asít.)* Szervusz, Sombrero. Jóccakát.

(Csemé. Horkolás. Süvölt a szél. A lovak ijedten nyertének. Vízjögő madárhangok. Elnyújtott hiénaüvöltés. Szél. Zúg a folyó. Mennydörög. Tombol a szél. Csattan az ég. Fergeteg. Vihar. Eső. Felhőszakadás.)

Bobby Hall: Elfünye! Az istrángját. Ezt bekaptuk. Hé, George! George! Ebredjen! Ebredjen, George! Itt a texasi borzalom! Föl, George! Föl!

George *(rémulten):* Willy! Mi az! Mit akarsz! Mondtam, nem megyek hazal! Menj innen, Willy.

Bobby Hall: Bob Hall! Én vagyok! Térjen magához, George.

George *(rémulten):* Jaj, Istenem, hol vagyok, jaj. Csupa víz szakad rám. Beestünk a folyóba, Bobby! Mi van itt, fádom! Jaj. Egy fa alá hamar.

Bobby Hall: Az itt nincs. Semmi no. Hamar! Föl a lóra, hamar! *(A lovak nyertének.)*

George: Sombrero. Hol a lovam? Semmit se látok.

Bobby Hall: Itt fogom. Kapjon rá. Majd segítem! Egy! Jól van. *(Vihar, dörgés, szél crescendál.)*

George: Tapad a ruha rajtam! Jaj de hideg van. Fázom. *(Didereg.)*

Bobby Hall: Majd vágta kimelegedünk. Allo Sombrero!

George: Jaj, ez a felhőszakadás!

Bobby Hall: Semmi no. Hajnalban úgyis meg akart fürdeni a Coloradóba. Most együtt fürdök magával. Meg a lovak is, semmi no! Csak víz! Allo Sombrero. *(Vágtázó lödögés. Felhőszakadás. Dühöngő vihar. Éles csattandók, félelmes muzsikája tombol örülten utánuk.)*

Harmadik rész

(Madárdal. Tücskök. Kevéske szél.)

George: Bobby!

Bobby Hall: Tessék!

George: Tegnap este nem fejezte be, amit apámról mesélt.

Bobby Hall: Befejttem. De maga el-

aludt. Úgy fűrészezte a levegőt, mintha óraszám fizetnék.

George: Várjon csak. Ott hagyta el, hogy apám kinyomta a balkarjába kapott golyót és az lopott golyó volt.

Bobby Hall: Ugy hát. Bili Baker golyója.

George: Hát aztán!

Bobby: Hát aztán kész. Nincs tovább.

George: No jó. De mi van azokkal!

Bobby Hall: Kikkel!

George: A Jimmyvel, aki ráírt apámra!

Bobby Hall: Becsukta a bóto!

George: Üzlete volt?

Bobby Hall: Dehogy. Benn van a földbe.

George: Meghalt!

Bobby Hall: Még pedig alaposan. Maga kölyök lehetett akkor a városban, mikor ő kukkot mondott a világnak.

George: És az özvegy!

Bobby Hall: Virginia asszony! Megvan. Él. Teheti nála tiszteletét, ha apja megengedi. Erdemes.

George: Mért nem engedné meg az apám!

Bobby Hall: Harag van azóta egyfolytában. Az asszony nem jár a naguk farmja felé... Tommy meg jó messze elkerül a házatját.

George: Szóval nagy a harag még mindig.

Bobby Hall: Két nyakas lélek. Azaz, hogy három.

George: Három! Ki a harmadik győlőlködő!

Bobby Hall: A lánya.

George: Lánya is van!

Bobby Hall: Van egy. Csuda jóképű. A szeme: mint a virágos preri.

George: Virágyszeme van!

Bobby Hall: Az egész preri minden virágja ott csücsül a szemében. Erdemes belenézni.

George: Mejd megpróbálok.

Bobby Hall: Ne próbálja. Tommy letöri a derekát.

George: Nem vagyok én kölyök, hagy csak úgy hozzányúljanak a derekamhoz. Még ha az apám is.

Bobby Hall: A lányt meg az anyja verné agyon, ha kisülne, hogy egyszer is szóba állt a Tommy fiával.

George: Akkor nem érdemes. Már meg se próbálok.

Bobby Hall: Hát azért nem lehet azt mondani, hogy nem érdemes. Csak körülmenyes.

George: Van itt még lány!

Bobby Hall: Van egy tuat. De senki úgy szórén nem áll meg a lovat, mint ő.

George: Lovagol!

Bobby Hall: Akár én, vagy a többi fickó. Vágtában kilövi a pipát a számból. De nem jön zavarba, ha prérifarkas támadja meg.

George: Ilyen harcias a virágszemű?
Bobby Hall: Mit hisz? A préri névű a lányokat is. Ha pipis, vagy kényes aszszonyépséget keres, akkor visszamehet New-Orleansba.

George: Szépekre vagyok én kíváncsi, Bobby, nem amazonra.

Bobby Hall: Virginia lánya a legszebb a Colorado és Ria Grande között. Pedig az elég nagy föld.

George: Aztán mondja: Ki udvarol neki?

Bobby Hall: Hogy gondolja?

George: Hát hogy ki forgolódtik körülötte?

Bobby: Ami azt illeti, a falubeliek mind megtáncoltatnák előtte a lovaikat, ha lehetne, csak hogy nem lehet ám.

George: Miért? Ki tiltja?

Bobby: Senki. Csak hogy ő az anyjával nagyon is maguknak énekel. Innen van, hogy nem meri elkezdni egyik se. *(Kis szünet. Kis szünet.)*

George: Tudja-e, Bobby, hogy felséges dolog ez a hajnali csavargás?

Bobby Hall: Különösképpen, amikor a maga földjén teszi az ember.

George: Micsoda? Ez az apám földje?

Bobby: Kőröskörül, ameddig ellát. De még azontúl is.

George: Ugyan.

Bobby: Elfelejtettem mondani, amióta elhagytuk a folyót, a Halton Tommy földjét tapossák a lovak. *(Fegyverropogás.)*

George: Hallotta, Bobby?

Bobby Hall: A lovak is, mert megálltak. Hegyezik a fülüket. *(Fegyverropogás közelebb.)*

George: A revolverem! A puskám!

Bobby Hall: Az ám! Húzza föl a ravaszt.

George: Indiánok?

Bobby Hall: Azok nem szoktak előre ropogtatni. Egyszerre lepik meg az embert. *(Megint durrogatnak.)* Nem tréfa! Ejnye, de fehér lett a képe. Vigyázzon, mert még lefordul a lóról. *(Puskaropogás, még közelebb, szaporább!)*

George: Nem azért. De sokan lehetnek.

Bobby Hall: Vagy harmincan, ha nem csak a fülem.

George: És maga ilyen nyugodt, Bobby?

Bobby Hall: Mit használna, ha én is elveszíteném a véretem az arcomból.

George: Jó, de ez nem tréfa! Harmincan kettő ellen! Ez gyávaság!

Bobby Hall: Nono!

George: Gyávaság! Ennyien kettő ellen. Ez így szokás itt a prérin, Bobby!

Bobby Hall: Forduljunk vissza?

George: Azt már nem. Ha olyan gyávák, hogy harmincan kettő ellen, akkor a szemükbe akarok nézni.

Bobby Hall: Ez beszéd.

George: Nem érünk vele sokat, de már kiút nincs.

Bobby Hall: Hacsak... *(Vidám ének harsan, de lövöldözés is van.)* Hacsak nem jóbarát valamennyi.

George: Jóbarát? De örülden lövöldöznek, nem hallja?

Bobby Hall: Magáért van az egész.

George: Hogy megtámadnak harmincan?

Bobby Hall: Fenét. Becsületes fickók azok. Eljöttek, hogy ünnepeljék Tommy fiát.

George: Maga tudta és hagy engem.

Bobby Hall: Látni akartam, hogy Tommy-gyerek-e maga. Hát az. Most már megmondhatom a szemibe.

Bobby *(az ének, durrogás, mind erősebb):* Az éjjeli fergeteget is megúsztá.

George: Még csak nem is tüsszögtem tőle. Igaz?

Bobby Hall: Úgy bizony. Éjjel megvult a keresztelő. Maga már a miénk. A préri gyereke. No itt vannak, álljunk meg. Most körüllovagolnak a fiúk.

George: Hogy vitit az ingük.

Bobby Hall: Piros, mint az enyém. Tavasszal ilyen piros az egész mező. *(Ének, lövöldözés.)*

Bobby Hall: Feleljen nekik maga is, George.

George: Süssem el a revolvert!

Bobby Hall: A puskát is. *(Durrogás.)*

Igy.
Bobby Hall: Amint egészen megszükül a kör, hogy majdnem sűrűnek minket, közrefognak és vágta! Irány a Jasper Begg kocsmája. Most már betörte magát, George, hát aztán csak neki, a kantárt, mint ezek itt. Mert a Tommy Halton gyerekének ki kell ám vágni a rezet, az istrángját. Rajta!

George: Rajta, Sombrero!

(Vad vágta. Mind messzebb hangzik. Aztán csak a préri muzsikál. Szél, tücsök, madárorchester.)

(Polytattuk.)

Pyramidon

fájdalomesillapító tabletta

megszünteti a fájdalmakat és hamar visszaadja a jó közérzetet.

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (5)

Beggy: Szapcran, kölyök. *(Úvegcsörömpölés.)* Még söröket!

Egy hang: Az asztalon a harmincöt.

Beggy: Száz üveg, te öszvér. Aztán még száz. Nem csecsszopóknak köll, tudhatnád. *(Ének, lövöldözés.)* Már itt is vannak. Hamar a söröket. A fene a tempódat. *(Ének. Hogy befejezték, sortűz.)*

Bobby Hall: Rajta fiúk. Mutatkozzatok be Tommy fiának, George Haltonnak.

(Zsivaj. Nevek.)

Fred Till.	Edmund Scott.
Tom Migless.	Michael Meredith.
Bill Savage.	Joe Ettkinson.
Samm Haggard.	Olivér Silver.
Tommy Howard, stb.	

George: Urak! Ez igazán gyönyörűséges volt. Mindnyájuknak köszönöm. *(Puskaropogás.)* Igérem, hogy valamennyien jóbarátok leszünk. *(Durrögés.)* Igérem, hogy sohasem fognak csalatkozni bennem. *(Durrögés.)*

Mind: Hurráh! Hurráh! Hurráh!

Egy hang: Mi pedig igérjük, hogy a poklokig is elkísérjük a Tommy gyerekét. Igyunk! *(Üvöltés. Söröszüvegek nyaka törik. Koppán a talpa az asztalon.)*

Beggy: Jasper Beggy vagyok, kölyök.

George: George Halton.

Beggy: Tisztára olyan a képed, mint az apádé volt, kölyök korában. Na fiúk, melyikünk lát többet!

George: Nem értem.

Beggy: Hát én! Mert két szemet látok. Te meg csak egyet. *(Röhög.)*

George: Hol hagyta a jobbikat?

Beggy: Á. Mán húsz éve. Valami Steve Ellis. En tudón löttem. Ó szemem talált.

Bobby Hall: Na, egy, kettő George. Gyérünk.

Beggy: Még egy üveggel, Bobby.

Bobby Hall: Nem lehet. Addig nem nyugodt a lelkem, amíg át nem adom az apjának.

(Vége az első felvónásnak.)

MÁSODIK FELVONÁS.

Egy hang (üvölt): Halton Master! Halton Master! Halton Master!

Halton: Mit üvöltesz, te sakál!!

Egy hang: Kigyünni master, hamar! Gyön junior master! Gyönnek! Gyönnek! Itt vannak! *(Nevet.)*

Halton: Látom. Fogd be a szád. *(Vad fegyverropogás. — Csendesen, de komolyan.)* Menjetek a fenébe. Csenedesebben is jöhettél volna, George. Úgy látom, nagyon megszoktad már a heje-hujázást. Mit bámulsz! Mért nem jössz az apádhoz? No mi lesz? Meg se csókolod az apádat? **George:** Szabad!

Halton: Ilyet nem kérdeznek. Gyere. *(Kis szünet.)* Mit csukod be a szemedet! Csak nem félsz tőlem!

George: Nem félek. Csak.

Halton: Csak!

George: Csak... az előbb olyan idegenül neztél rám... mintha nem is... a fiad... lennék...

Halton: Bolondokat beszélsz. Inkább te viselkedsz úgy, mintha idegen lennék a számodra.

George: Olyan hidegen fogadtál... pedig én... én olyan... örömmel szerettem volna a nyakadba ugrani...

Halton: Ide a térdemre, gyerek! Mint apró korodban... Amikor elvittek innen.

George: Látod, így igen...

Halton: Mit bámulsz rajtam, kölyök!

George: Tudod, én tulajdonképpen csak most kaptam apát.

Halton: Mindig az voltam. Hallgass!

George: Úgy nőttem fel, mint egy árva. Szeretet nélkül.

Halton: Hát Madge nem szeretett, hálatlan kuvasz!

George: Madge néni áldott jó lélek volt, de mégse az édesanyám. Te meg csak pénzt küldtél, de egy sort soha. Fényképet is kértem rólad. Nem is válaszoltál.

Halton: Minek írjak, ha nem küldhetem? Ez az egy van az óraláncomon.

George: Hadd lássam.

Halton: Nesze.

George: Ketten! Ez itt... az édesanyám!

Halton: Igen. Egyetlen fényképe.

George: Hadd nézzem. Ez az én édesanyám! Ez a szép szomorú szemű! Milyen édes a homloka. Milyen szelid.

Halton: A szíve alatt hordott téged.

George: Ne vedd el. Hadd nézzem még. Sose láttam, sose látom. Mért nem küldted el ezt a drága emléket nekem?

Halton: Azt mondtad, hogy hidegen fogadtalak, George. Én... nagyon szeretem az édesanyádat, akit te öltél meg. Ne szólj semmit, nem tehetez róla, igaz. Az igazság mégis csak az, hogy édesanyád az életével fizette meg, hogy téged a világra hozott... Hát ezt... nehezen felejtj el az ember...

George: Inkább meg se születtem volna. Szegény, szépséges, fiatal anyám.

Halton: Megérted már, mér nem küldtem el.

George: Egy meleg sor írást néha, néha. Jobban örültem volna, mint a dollároknak.

Halton: Mér, te kölyök! Tán olyan sok dollár van a világon, mint fű a prerin?

George: Dehogy. Pénzzel sok örömet, tanulságot, szórakozást és egyebet vásárolhattam, csak egyet nem. Amihez a legszegényebb diák pajtásom is ingyen hozzájuthatott. A szülői szeretet melegét.

Halton: Csönd! Még csak az kéne, hogy leckéztess az apádat.

George: Ne haragudj! Egyenes fiú vagyok és a magam embere. Megszoktam, hogy úgy beszéljek, ahogy érzek.

Halton: Beszélj, csak beszélj, kölyök. Én is így szeretem. És egyikünknek sem árt, ha oldalba nyomják az igazsággal. Nyakas fajta vagyunk mi Haltonok és örülök, hogy te sem romlottál meg a városban. Ha ezekután kételkedni mersz abban, hogy szeretlek, úgy elcsúfítom az öklömmel a képedet, hogy tükörbe se nézel többet. Ugorj a nyakamba és csókolj meg!

George: Édesapám!

Egy hang: Két master megölelni, nagyon szép, nagyon szereti én. *(Nevet.)*

Halton: Te ne vigyorogj, úgy képen váglak.

George: Ki az a csokoládészemű gentleman?

Halton: A rabszolgád, George.

Egy hang *(nevet):* Én nem lenni rabszolga senkitől, csak szeretni nagy mestert, kis mestert. Kis master tanulni tőlemtől lasszó dobálni villám lovakokra.

George: No jó. Majd meglátjuk. Hogy kívnák.

Egy hang *(nevet):* Enyém név Washington Hannibál Napoleon.

George: Mind a három?

Néger: Mindhárom név engem lenni. Fiatal master hívni engem három név: Washington Hannibál Napoleon. Én menni master után pokol végibe. De bejáratig biztosan.

George: Brávó! Ez aztán familia. Mondd csak Washington Hannibál Napoleon, tudod te kinek a nevét viseled?

Néger: Tudni, mint a biblia.

George: Na halljam. Ki volt Washington?

Néger: Volt präsidens Usába.

George: All right! Hát Hannibál kifelé ember volt?

Néger: Hannibál lenni nem embernek. Hannibál lenni arkangyal, fehér szárnyak, glória fejbe és tüzes kard kettő kezébe.

George: Ojé! És Napoleon?

Néger: Legszébb ezredes lenni világon. Afrikai királynő esörgökigyókkal megmérgezte magát legszébb ezredesért.

George: Mér bántod, apám?

Halton: Nem bírom a vigyorgását. Tudja a szemtelen, de ő csak vigyorog a föléig. Annyi pofont kapott már miatta, de nem szokna le.

Néger: Senior Masternek keze villám és dörgés eccerre. Arepofám dörög, szemem villámlik. De én menni gyorsan. Nem tudni visszatartani öröm két master-től, örülöm, mint majom kókuszdiónak. *(Nevet.)*

Halton: Ne vigyorogj! Lódulj!

Néger: Washington Hannibál Napoleon sietni Sombró csutakolni, mielőtt kapni egyet nagy Mastertől. *(Nevet.)*

George: Örömeben nevet. Azért ne üsse.

Halton: Nem bírom, ha vigyorog. Te meg ne kényeztesd. Gyere nézd meg a rezidenciádat. Ha valami nem tetszik, rukkolj ki vele. Azt csinálsz, amit akarsz, otthon vagy. Csavaroghatsz a prerin: a magad lován ülsz, a magad nyergében, a magad fűvét taposod. Aki pedig beleszól a dolgodba, annak én tekerem ki anyakát. Na gyere, nézd meg a szobádat.

George: Mielőtt átlépném a szülőházam küszöbét, mielőtt megmutatnád a szobámat, apám, vezess le az édesanyám sírjához.

Ötödik rész.

(Madárfütty. Gerlebűgés. Gyenge szél. Fák zúgnak. Tücsök szól.)

Halton: Minden hajnalban idejövök a sírhoz beszélgetni az anyáddal. És minden délután, ha elvégeztem a dolgomat, búcsúzni jövök hozzá.

George: Itt leszek én is ezentúl.

Halton: Most már végleg hazajöttél, George. A szíved is itt van, ahol az enyém. Az édesanyád sírjánál... Most már nem szakadhatunk el egymástól... Nem megy vissza a városba, úgy-e?

George: Azt nem tudhatom még, apám. Hiszen néhány órája, hogy megismertelek.

Halton: Sok is már, mi?

(Folytatjuk.)

Pyramidon

fájdalomesillapító tablettá

megszabadít a rossz közérzettől és a fájdalomtól.

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (6)

George: Dehogy, apám. Tele van a szívem. Boldog vagyok, hogy megtaláltalak. Hogy hívtál magához. Pedig, amikor elolvastam a leveledet, valami keserű dacs volt bennem, hogy nem megyek. De ez a magam büntetése lett volna. Most látom. És ha vissza is mennék a városba, akkor se szakadunk el többé egymástól.

Halton: Ahogy gondolod, George. Magad ura vagy. Van valami, vagyis inkább valaki, aki visszahúz New-Orleansba?

George: Nő! Lány! Nincs, csak barátaim vannak.

Halton: Hát akkor!

George: Szeretném befejezni tanulmányaimat. Egy év mindössze.

Halton: Egy év nagy idő. Ki tudja, hol leszek én egy év múlva.

George: Mért, apám! Erős, egészséges fizikum vagy. Bizony isten a kis öcséd lehetnék.

Halton: Belül vagyok én fáradt. Szörnyen fáradt.

George: Nem értelek, apám. Ura vagy ennek a végeleáthatatlan farmlaknak. Csinálsz, amit akarsz. Nem kell agyon dolgoznod magad. Senki nem parancsol neked. Te mindenkinél. Neked már nem kell küzdened a létért. Megszerezted. Megtartottad. Sőt, ragyogóan virágoztatod. Ettől újra éledni lehet, apám, nem elfáradni.

Halton: Hogy is mondjam csak. Én nem tudom olyan könnyen kifejezni magam. Itt többet marad a gondolatával az ember, mint a városba. És a gondolataival magára marad, egyedül lesz lassankint. 24 éves voltam, hogy édesanyád leszakadt mellőlem. És 23 éve egyedül járom az életet. Nem könnyű, hídd el.

George: Hagyd itt egy időre a farmot. Gyere be velem a városba. Szórakozz kedvedre, apám.

Halton: Elvadult vagyok én már ahhoz. George. És öreg.

George: Dehogy vagy te öreg. Ugy nézel ki, mintha a bátyám lennél.

Halton: Lélekben nagyon megöregedtem. Nincs az ingyen, ha az ember egyedül akar, egyedül mer maradni. Kemény harc ez itt belül, fiam. Nagy csata az magammal.

George: Hát akkor, hogy gondolod, apám?

Halton: Sehogy. Azért hívtalak, mert nem bírtam már tovább. Örülök, hogy hazajöttél, fiam.

George: Örülök, hogy megismertelek, apám.

Hatodik rész.

Halton: Hogy aludtál, George?

George: Mint a bunda. Azt se tudtam, hogy a világon vagyok. És te, Apám?

Halton: Elég rosszul. Egy idő óta nehezen megy.

32

George: Tán felkavartam a nyugalmadat?

Halton: Eppen, hogy te fogod visszaadni azzal, hogy itt vagy. Korán ébredtél, George.

George: Az ám, öt óra. A városban hét előtti sose keltem fel. És magamtól se soha.

Halton: Ott a kövek közt nem is csodálom. Itt a nap parancsol, meg a preri. Itt muszáj talpra ugrani, amikor kél a nap.

George: Pedig 40 óráig szinte egyfolytában nyeregben, aztán vihar, míg, hogy ledőltem egy kocsit. És most olyan friss vagyok mégis, mint, aki napokig kialudta magát.

Halton: Mondom; nagy úr a preri. Hova nyergelsz, George?

George: Körülnézem a farmodat, apám.

Halton: Fél délelőtt bajosan. Két napba is kerül, aki ismeri. Neked három is, ha el nem tévedsz.

George: Nem tévedek el, apám.

Halton: Adjam melléd Bobb Hallt?

George: Köszönöm, de magam szeretnék.

Halton: Hát csak menj. Délre itthon légy.

George: Itthon.

Halton: Puskát nem viszel?

George: Persze, (ordít) a puskámat.

Néger: Parancsolni, kis Master. (nevet)

Yes. Hozni puskádat.

Halton: Délre visszavagy. Ebédután felkészülünk. Meglátogatjuk Edward Staveley-éket.

George: Kik ők?

Halton: Rokonság. Az asszony és én unokatestvérek vagyunk. Mit húzod el a szád, fiú.

George: Na, most kezdenek belemártogatni a rokoni kör fazekába.

Halton: Jár a szád és nem tudod miért.

George: Én hozzád jöttem haza, apám. vakációra. Engem ne szolgáltatass ki nagybácsiknak, nagynéniknek, meg egyéb rokoni függeléknek.

Halton: Már pedig délután elmegyünk Staveleyékhez. Meg kell ismerjed, Kittyt.

George: Ki az a Kitty?

Halton: Kitty Staveley.

George: Aha!

Halton: És bánj vele kedvesen, mert...

George: Mert azt akarod, hogy feleségül vegyem...

Halton: Arra kérlek, barátkozz össze Kittyvel. Derék lány, szép lány, ha van szemed, látni fogod...

George: Nem tudom mik a terveid, apám, de kérlek: ne rontsd el a vakációt.

Halton: Számár beszéd! Mert meg fogsz ismerkedni egy szép lánnyal!

George: Hídd el, apám, eszemágában sincs arra gondolni, hogy egyszerre csak úgy máról-holnapra odaálljak egy lány elé és olyasfélét dadogjak, hogy szeretem és feleségül akarom venni.

Halton: Elég öreg vagy már ahhoz, hogy ezen is törd a kobakod.

George: De elég fiatal ahhoz, hogy ne varrjam magam egy lány szoknyájára...

Halton: Úgy látszik ott a városban van valakid...

George: Senkim. Sem ott, sem másutt. De azt tartom; nem látom be a szükségét, hogy egy lány miatt, rá se nézsek a többire. Különben is edzett és vértezett szívem van nékem, ha nem égtem meg a rio de Janeíróról spanyol lány szemek tüzeiben, miért adjam fel elveimet Texasban.

Halton: Nézd már ezt az istentőlelru-gaskodott kölyköt, mennyit tud fecsegni. Azt hiszed, az egész világ a szájadat lesi!... De én azt mondom, hogy... kedves légy Kittyhez...

George: Mondd, apám, súlyt helyezel arra, hogy jól érezsem magam nálad!

Halton: Miféle buta beszéd ez!

George: Mert ha igen, hagyjuk ezt az egész Kitty dolgot, mert...

Halton: Mert?...

George: Mert én még ma befejezem a vakációm.

Halton: Ejnye, hogy a... Micsoda sületlen beszéd ez, George?

George: Komolyan beszélek, apám. En nem azért jöttem haza hozzád. Erről egy szó nem volt a leveledben. Mert ha tudom a szándékodat...

Halton: Nem dugtad volna haza a képedet, mi?

George: Nem én, Mert, ha asszony kell nekem, azt majd én keresem ki és találom meg magamnak.

Halton: Még nem vagy a magad ura, hogy így beszélj!

George: Hároméves korom óta a magam ura vagyok. Ehhez hozzá szoktattál, apám!

Halton: Azt akarom, hogy innen nősülj!

George: Ha majd én is úgy akarom, apám!

Halton: Talán nekem is van beleszólásom.

George: Ez az én magán ügyem, apám. Ebbe senki nem avatkozhat bele.

Halton: Az egész farm a tied lesz, ha meghaltam. De életemben tudni akarom, ki legyen az élettársad. Mert különben...

George: Különben?...

Néger: Itt hozom puska, kis Master. *(Nevet.)*

**RÁDIO
VILLANY
CSILLAR**

legnagyobb választékban, legelőnyösebben!

48 pengős

Néprádióra

havi 2 pengős részletre már most jegyezzen elő

Barta és Társa

Főüzlet: VI., Podmaniczky-utca 39.

Fióklüzlet: VII., Rákóczi-út 30.

Halton: Na vigyorogj, bivaly! *(Pofon csattan.)* Szervusz, George.

George: Isten áldja, apám.

Halton: Délután pedig indulunk Staveleyékhez, ahogy mondtam.

George: Indulhatunk, apám. Én is mondtam, amit mondtam.

Halton: Sok a beszéd. Eredj, nézd körül a farmot *(nevetés)*. Te meg ne vigyorogj, bivaly, *(pofon)* nem bírom. *(el, becsapja az ajtót)*

Néger: Én se nagyon bírni hatalmas pofonok a pofámon. Én menni kis Masterral lovacskán. Én mutatni mindent.

George: Máskor, fiam. Idehallgass, W. H. N. Az apám úgy látszik nem bírja, hogy mosolyogsz. Én azonban nem szeretem látni, ha felképel.

Néger: W. H. N. megszokni felképelést nagy Mastertől.

George: De én nem szokni meg, érted? Tehát idefigyelj: Minden alkalomkor, amikor apám keze hevesebb érintkezésbe kerül a képeddel, egy ötcentest ajándékozok neked. Ahogy az apám gyors kezjárását ismerem, hamarosan tisztességes tőkere tchetsz szert. Érted!

Néger: Én kapni öt cent minden pofon kis Mastertől!

George: Igen. Apámtól pofon, tőlem öt cent.

Néger: Ó, kis Masterral menni pokolba is, de bajáratig biztosan.

(Folytatjuk.)

Pyramidon

fájdalomesillapító tabletta

enyhíti fájdalmait, megszünteti rossz közérzetét. A Pyramidon mindenkinek használ!

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (7)

Hetedik rész.

Viktória: Hogy aludtál, édesanyám?
Virginia: Rosszul, kislányom.
Viktória: Nyugtalan vagy megint?
Virginia: Egy idő óta kerül az álom.
Viktória: Ki keverte fel a nyugalmaidat, anyám?
Virginia: Senki. Ilyenkor nyáron rám szakad valami, — magam sem tudom mi.
Viktória: Sokat gondolkozol, anyám.
Virginia: Eppen eleget.
Viktória: Olyan csöndes vagy egy idő óta.
Virginia: Mikor éjenként hánykolódom, az jár a fejemben, mi lesz veled, ha én nem leszek.
Viktória: Jaj, anyám, hogy te milyen képtelenségekkel bibelődsz.
Virginia: Ki fog óvni téged, Viktóriám?
Viktória: Én magam. Ne fájjak és neked. Felnőtt vagyok, 17 éves.

Virginia: Ez az! Egyszerre csak nagy lány lettél, Viktória. Arra is gondoltam, eladnám a farmot.

Viktória: A farmot? El tudnád adni, anyám?

Virginia: Ha akad, aki megveszi, eladnám.

Viktória: És aztán?

Virginia: Bemennék a városba. St. Louis, New-Orleansba.

Viktória: A városba? Már hogy én? Inkább haljak meg azonnal.

Virginia: Miattad gondoltam.

Viktória: Miattam?

Virginia: No igen. Még életemben szeretném ismerni a vőmet.

Viktória: Férjhez akarsz adni, anyám? Ráérek még én!

Virginia: De addigra, ki tudja hol leszek én!

Viktória: Hol? Hát velem együtt. Míg a világ... Én itt születtem. Te is itt születted, meg boldogult édes apám is itt látta meg a világot... Itt is van a sírja. Dehogy hagyom én el a prérít, a kerek föld minden városáért se... De ezt csak úgy mondd, anyám, úgy-e?

Virginia: Komolyan foglalkozom a gondolattal, hogy eladom a farmot, beköltöznék a városba, férjhez adlak és akkor már nincs gond, akár meg is halhatok...

Viktória: Ha éppen férjhez akarnék menni, lehet a prerin is. Azért még nem kell bemenni a városba. Itt is akad férfi, ha majd kell. De hol vagyok én még attól. Egyelőre szeretném lepuffantani azt a ménkü nagy sást, amelyik a Blanka-ésücsről jár ide portyázni. Már a negyedik báránynkat ragadta el.

Virginia: Négy bárányt lopott?

Viktória: Négyet, a dög. De ma megfárja velem. Nem nyugszom, amíg el nem

látom a baját. Ha csak egy kis szerencsém lesz, tegnap evett utoljára báránypcenyét.

Virginia: Nem szeretem, Vikki, hogy csak úgy magadban kijársz a prérre.

Viktória: Nem vagyok én magamban, anyám, velem van a puskám.

Virginia: Féltetek.

Viktória: A báránymagad félted, de ne engem. Jaj, mindjárt hat óra, sietek, mert félhét-hét között szokott felénk keringeni a csücsről a gyalázatos. Csókollak, édesanyám.

Virginia: Vigyázz magadra, Vikki drágám.

Viktória: Mint a puskámra, mama. Szervusz.

Virginia: Délre vissza, Viktória.

Viktória: Hamarbb is, mama, de zsákmánnyal.

Nyolcadik rész.

George: Na, mi az, Sombrero. Mért álltál meg, hé? *(Veregeti a ló nyakát, prüszköl, horkan a ló.)* Mi nem tetszik neked ezen a jószágú reggelen, hé? *(Csettint.)* Gyerünk, pajtás. Rajta! Neki a csudamezőnek... Ejnye, Sombrero, mi van veled? Egy tappodtat se! Ne rázd a fejed, te, mert megharagszom. Alló! Az istrángját mozdulj mert... *(Nyugtalanul nyert a ló.)* Neeeee Sombrero! Dideresz, tűz a nap, te buta Sombrero... ne kapálj, na lovacska, mi van, mi nem tetszik? Te számár. Van itt puska. Nézd, de szépen keringőzik. Üszik a kékségben kiterpedt szárnyakkal... Szép madár. Lepakjam! Sajnálom, nyughass má, Sombrero, mert bizisten... nézd csak, mint a villám lecsap. Most felrebben!... Hű!!! Zsákmánnyal... Bárány!!! Kis bárány a karmaiban!... Bitang!... Megállj te!... Lepakom... *(Lövés dörren.)* Valaki megelőzött... Telibe találta... hurrá! *(Szárny suhog a levegőben, neki Sombrero fejének, a ló nagyot nyert ijedtében.)* Vigyázz te, Sombrero. *(Puffan a test. Vágtat a ló. Távolodik a dobbandása.)*

George (nyöszörög.) Ejnye, buta Sombrero... Mit tettél velem... jaj, a fejem... a fejem jaj... segíts... *(Csönd, kis szél zizeg.)* Jaaaa!... Víz... víz... *(Súlyos szárny verdes a fűben, madárhang vijjog, rikácsol. Aztán csend. Csak a préri muzsikál. Most löbdobogás erősödik. Hirtelen megtorpan.)*

Viktória (diadallal): Meg-van, megvan a kell neked, gazember!... Most megkaptad dög! ass lovacska állj! Leszállok. Bárány pimasz... Naaaaa lovacska, ne félj, nem harag... Jó lesz dísznek a szobába... *(Kapar, nyert a ló.)* Ne félj no... megállj lovacska, hová mégy... hová mégy.

Pajtás... Jaj!!... Jaj Istenem. Ember a fűben, csupa vér... Istenem... és senki... (Darabot lehasít a ruhájából.) Hé ember... Ebredjen ember.

George (gyenge hangon): Víz... vizet... jaj a fejem...

Viktória: Maradjon ember... Bekötöm a fejét... Így... Mi történt ember? Ember mi fájt!

George: A sas... Sombrero... vizet... jaj meghalok... vizet... vizet... jaaaaaj!!...

Viktória: Istenem!... Ember! Ember térjen magához... Hallja... térjen magához... Lovacska mit csináljunk... ez még meghal itten... lélezkzik... dobog a szíve... gyengén, de dobog, éj még hál-isten... Jaj, de nehéz... maradj lovacska... hazavisszük... jaj Istenem... (Sír.) nem tudom a lóra... jaj... segíts, Pajtás...

George: A fejem... széthasad... a fejem...

Viktória: Ember térjen magához... Fogja át a nyakam... Szorítsa erősen... Úgy... úgy... lovacska... Pajtás... feküdj le, Pajtás... úgy... jó... maradjon, ne mozogjon ember... odakötöm szépen a lovacskaéhoz... így ni... most jó... derekamra a két kezét... majd így... most szépen idekötöm lovacskaéhoz...

George: A fejem... jaj... vizet... vizet... vizet...

Viktória: Mindjárt ember... lesz víz... gyere Pajtás... gyere lovacska... (Trappol a Pajtás.) megyünk haza madársákmánnyal, emberzsákmánnyal... gyí, lovacska... gyí, Pajtás...

George: A fejem Sombrero... zúg a madár...

Viktória: Alló, Pajtás... Hajrá!... Hajrá!... (Szél zúg.)

George: Meghalok... (Vágtáz a Pajtás.)

Viktória: Mindjárt otthon leszünk ember... Hajrá lovacska...

George (nyög, jajkál).

Viktória: Lesz víz ember, puha ágy... Fogni a derekam, nem elengedni... fogni erősen... kis pillanat... csak kapaszkodni még... Na, ember... (sír) kapaszkodni... Anyuuuu!... Edes anyá!... Anyuuuu!... Gyere anyuuuu! Segíts anyuuuu u u u!... Segítség!...

Virginia (sikolt): Viki... Viktória, drágám, mi van veled?... Viki!

Viktória: Gyere gyorsan, anyám... Segíts... Ajult, vérző ember a fűben... jaj, mindjárt vége lesz... segíts...

Virginia: Mi történt?

Viktória: Nem tudom... Fűben találtam... Gyere gyorsan, fogd, anyám... a két lábát... így... hamar be... jaj, halott-fehér... hamar ide a verandára...

Virginia: A hencserre... így!

Viktória: Ecet... hol az ecet? Anyám!

Virginia: A kamrában... felső polc... hamar...

Viktória: Dörzsöld a szívet, anyám...

Virginia: Jó, csak hamar az ecetet. Gyorsan!...

Viktória: Tessék!

Virginia: Önts a kezemre... Dörzsölöm a szíve táját... Te a homlokát.

Viktória: Kihagy a pulzusa... Dörzsöld a szívet, anyám...

Virginia: Szagoltasd az ecetet...

Viktória: Csupa vér a kötés... Egész átázott...

Virginia: Szekrény középső fiók... éter, vatta... gyorsan, Viki... gyorsan... hamar az étert... az orra alá... így...

George (mély sóhajlás).

Virginia: Ebred...

Viktória: Magához tér...

George: Víz... vizet...

Virginia: Hamar vizet, Viktória!

Kilencedik rész.

Néger (ordít, jajgat): Master... Nagy Master... gyönni, nagy Master hamar... Baj van, nagy Master!

Halton: Ne üvölt, állat... Mit akarsz?... Néger: Ló gyünni vissza...

Halton: Milyen ló, te ökör!

Néger: Sombórol!

Halton: Mi itit! Te gazember!

Néger (sír): Sombró gyönni vissza egyedül, kis Master nélkül... Tessék nézni, Master...

Halton (ordít): Bobby!... Bobby!...

Néger (ordít): Bobby Hall nagy Maszterhez...

Bobby Hall: Mi az, Halton?

Halton: Odanézz!

Bobby Hall: Sombrero!... És George!...

(Folytatjuk.)

Pyramidon

fájdalomcsillapító tablettától
elmúlik a rossz közérzet,
lehangoltság és fájdalom.
A Pyramidon minden-
kinek használ!

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (8)

Halton: Nem tudom... Egy órával ezelőtt kilovagolt, körülnézni a farmot...

Bobby Hall: Szent Isten!...

Néger (sír): Kis Maszter!

Halton: Hamar a fiúkat... Ahányan csak vannak... nyergelni... de azonnal... Végig a prerit!... Minden zugát... Velük mégy, Bobby... Előteremtitek Georget a pokolból is!

Bobby Hall: Meglessz, Halton!

Halton: Addig ne kerüljétek a szemem elé.

Bobby Hall: Addig nem.

Halton: Nyergelj fiú, egykettő. Te velem jössz.

Bobby Hall (ordít): Bill, Tom, Olivér, Jouny, Edmund, Michael, Sam, Joe...

Halton: Pedig megmondtam, hogy valaki menjen velem!

Néger: Én jelentkezni. Én akarni!

Halton (toporzékol): Kutya... megmondtam... meghalsz, ha nem kerül elő George. Meghalsz kutya!

Néger: Meghalni, nagy Maszter, nem félni haláltól.

Halton (dühöng): Meghaltok valamenynyied, ha a prerit felfalta a fiamat... (Elsírja magát.) Meghalok én is, ha nem jön vissza az én gyerekem.

Tizedik rész.

(Tizenkettőt kongat az óra.)

Viktória: Feküdj le, anyám, majd én virrasztok.

Virginia: Maradok. Rosszul alszom amúgyis. Egy szemét sem tudnék most. Menj, fekédj le te, Viki!

Viktória: Dehogyan megyek, nézd anyám, egy verejték a homlokra, mit gondolsz, megmarad ez a szegény ember?

Virginia: Ha csak belül nincs valami vérzése. Egyelőre lázas.

Viktória: A szemét nem nyitotta ki egyszer se.

Virginia: Folyton alszik.

Viktória: Jó az, anyám, hogy mindig csak alszik?

Virginia: Nem tudom, talán jó. Biztos, lóról zuhant.

Viktória: Lehet. A lovát nem láttam. Hátha lelőtte valaki?

Virginia: Az nem lehet. Hosszú, de nem mély a seb itt a homlokán.

Viktória: A tarkója is csupa vér volt.

Virginia: Ha golyó találta volna, már nem élne. Tán agyrázkódás.

Viktória: Na szegény, legalább kinyitná a szemét, nézd milyen halálos sápadt.

Virginia: Nem attól, nagyon fehér a bőre.

Viktória: Keskeny ujjal vannak.

Virginia: Úrigyerek lehet.

Viktória: Anyám, hajnalban átme-gyek...

Virginia: Hová mész, Viki?

Viktória: Oda a farmra, küldjenek El Pásóba orvosért.

Virginia: A farmra? Azokhoz?

Viktória: Azokhoz, anyám.

Virginia: Azokhoz nem mégy!

Viktória: Nem magunk miatt megyek.

Virginia: Senki miatt nem mégy. Tudhatnád.

Viktória: De anyám, ezt mégsem lehet. Mert haragban vagy egy emberrel.

Virginia: Az egész farmot utálok mindenestől.

Viktória: Ahhoz jogod van, anyám, de ahhoz nincs, hogy egy idegen ember elpusztuljon, mert gyűlölöd Haltont.

Virginia: Hallgass!

George: Vágtass madár... Jön a ferge-teg... Gyí, Sombró...

Virginia: Itt a láz.

Viktória: Sombró! Már másodszor hal-lom!

Virginia: Félrebeszél.

George: Semmi no, csak víz! Daga-d a folyó... Zúg a madár a folyamban. Röhög a prerit... Gyí madár az apám elé... Ne vigyorogj W. H. N. Nesze öt cent. Szervusztok fiúk... Mallory... Mall... lo... ry... esókdold ki a madarat a fejed-ből. Édesanyám... Nem ereszted el a bá-rányt bitang... Kutya Sombró...

Virginia: Add a kendőt, Viki, letörölöm a homlokát, csupa verejték az egész em-ber.

Viktória: Kis teát hadd adjak neki.

Virginia: Most ne. Ha majd vizet fog kérni. (Lövöldözés.) Megint duhajkodik a banda.

George: Szitává az eget fickók... Hurrá a prerit... Ne a bárányt, te ostoba...

(Lövöldözés.)

Virginia: Eredj Viki! Mondd ne lövöl-dözzenek, nagy beteg van a házban. (Ropog a fegyver.) Eredj már.

Tizenegyedik rész.

Néger: Nagy maszter!

Halton: Fiam!

Néger: Keresni kis maszter nagy pre-rin.

Halton: Felelj, a fiam!

Néger: Mind lenni prerin százan, meg még százan...

Halton: Megvan a fiam!

Néger: Hold is teli pofával világítani, segíteni nekünk...

Halton: Es hozzátok már, úgy-e?

Néger: Nyargalni össze, nyargalni visz-sza-össze, puskával hangosan keresni kis maszter nagy prerin.

Halton: Te sötét gazember, megfojtalak.

Néger: Engedni nagy maszter enyém nyaka... Nem tudni mondani... nem tudni beszélni...

Halton: Utoijára ugattál, esküszöm, ha azt mondom, hogy nem találtatok... Beszélj... beszélj... de csak egy szót... Jön a fiam!

Néger: Megfulladni... ne szorítani torka, W. Hannibal.

Bobby Hall: Nincs, Tommy... idálg nyoma sincs...

Halton: Nincs... te is csak azt tudod, Bobby... hogy nincs... Ezer ember ne tudja megtalálni az én egy fiamat...

Bobby Hall: Keressük, nyargaljuk a perit.

Halton: Üvöltésék a nevét. (Üvölt.)

George! Bobby Hall: Ordítjuk valamennyien. Kiszakad a tüdőnk.

Halton: Szakadjon!!

Bobby: Csupa hab a ló, a szörnyű hajszában, öt óra óta.

Halton: Ha egy évig is! Addig nyargalok, amíg elő nem kerül... Ha örökké tart... akkor is... te, Bobby, felgyujtom az egész mezőt, ha nincs meg a fiam.

Bobby: Tommy, az Istenért, csillapodj! Ne sírj, Tommy!

Halton (sírva): A lovamat! Nyergeljétek a lovamat.

Néger (sírva): Menni nyergelni, nagy maszter...

Bobby Hall: Gyorsan, fiú! (Szél, fák zúgása. Vad nyargalások.)

Hangok: George! George! George! Halton...

(Lövöldözések mindenhol.)

Halton (hosszú, nyugtolt üvöltése): George fiam! George fiam! fiiiaam! George, hol vagy, Georgeeee!!!! (Sírva, panaszosan.) Edes fiam!... hol vagy!... gyermekem! Hol vagy, George!...

(Vége a második felvonásnak.)

HARMADIK FELVONÁS.

Tizenkettedik rész.

(Hetet ül az óra.)

Viktória: Hét óra. Anyám, az Istenért, menj már... Alig állsz a lábadon...

Virginia: Én már ápoltam néhány beteget... szegény megboldogult édesapádat három hétig éjjel-nappal... de még ilyen

Minden
ablakból

TOKÉLETES ZENE:
EKA RÁDIÓ!

nyugtalan beteget nem láttam.

Viktória: Felugrott, tört, zúzott maga körül.

Virginia: Szörnyű roham!

Viktória: Szörnyű éjszakája volt szegénynek! Eredj aludni, édesanyám.

Virginia: De ha nyugtalanodik megint, azonnal kelte fel.

Viktória: Felkeltelek, csak menj már aludni.

Virginia (dönt): Most, hogy ilyen nyugodtan alszik, most érzem a fáradságot... Mint, akit összetörtek, de legkésőbb tíz órakor felváltalak.

Viktória: Jó, Jó, csak menj, anyám.

(Folytatjuk.)

Pyramidon

fájdalomcsillapító tablettá

Kritikus napokon ezt a rég-bevált szert használják az asszonyok, mert megszünteti a fájdalmakat, lehangoltságot és a rossz közérzetet.

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatta« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (9)

Virginia: Ha szomjas, teát, tejet, ha enni akar lány tojást. Vízet ne adj neki, akár-hogy könyörög, csak teát. Hát vigyázz, kislányom, a betegünkre.

(*Ajtó csukódik.*)

George (*sóhajt*).

Viktória: Kell valami!

(*Csönd, szünet.*)

George: Hol vagyok?

Viktória: Embereknél, kell valami!

George: Szomjas vagyok... vizet...

Viktória: Rossz a vizünk, jó hideg citromos tea... tessék...

George: Nem bírom a fejem... jaj...

Viktória: Ne mozogjon, maradjon nyugton. Megemelem a párnáját...

George: Köszönöm... Még teát... Kiinnám a Coloradót...

Viktória: Itt van tej... tessék... Még... No csak igya ki, nem sok... Igy. Látja, ezt szeretem, hogy engedelmes... most...

George: Botrányt csináltam!

Viktória: De mekkorát... Látja a szobát! Csatatér... Nézze... Ezt mind maga csinálta.

George: Komiszkodtam az éjjel!

Viktória: Azt nem mondtam. A láz.

George: Bocsanatot kérek.

Viktória: Nines mit. Maga nem tehet róla. Enne valamit!

George: Innék... vizet...

Viktória: Vízet nem kap. Már mondtam egyszer. Nem jó a víz.

George: Mióta?... Hogy kerültem ide!

Viktória: Tegnap reggel óta... Ott találtam a fűben eszméletlenül.

George: Arról nem tudok... nem emlékszem... Egy sást akartam éppen lepuskázni.

Viktória: Báránnyal a csőrében!

George: Igen. A bitang. De valaki megelőzött.

Viktória: En voltam.

George: Maga!

Viktória: En. Persze. A mi báránnyukat lopta.

George: Persze. A lovamra zubant a sas a báránnyal.

Viktória: Es úgylátszik megijedt a ló és ledobta.

George: Lehet. Arra már nem emlékszem. Lehet. Es aztán...

Viktória: Mit akar még tudni?

George: Hogy kerültem ide!

Viktória: Lóháton.

George: Lóháton? Erről semmit se tudok.

Viktória (*nevet*): Nem fontos. A fő, hogy megélt. Azt hittük anyával, nem éri meg a reggelt. Most hogy érzi magát!

George: Mintha én most itten álmodnék.

Viktória: Hát csak aludjon tovább. Ne fárasza magát. Akar még tejet?

George: Teát kérek... Köszönöm. Valamit szeretnék tudni.

Viktória: Tessék.

George: Azt mondja, lóháton kerültem ide.

Viktória: Hát persze.

George: A Sombregon?

Viktória: Az a maga lova?

George: Az enyém.

Viktória: Azt nem láttam sehol.

George: Hát akkor kinék a lován?

Viktória: Maga úgy látszik sokat szeret beszélni. Mondja, nem fárasztja túlságosan!

George: Nem. Köszönöm. Csak a fejemet nem bírom. Különbben akár fel is kelhetnék. Ez a furcsa zsibbadás a fejemben, mintha az egész dolognak hozzám köze se lenne.

Viktória: Nagyot puffanhatott. Talán agyarázkódás. Mondja, hány kiló maga?

George: 78-80 körülbelül.

Viktória: Akkor nem csoda.

George: Mi nem csoda!

Viktória: Hogy majd beleszakadtam. No, igya a tejet. Izlik?

George: Nem izlik. Kerüli, amit tudni szeretnék.

Viktória: Ne beszéljen annyit... na, igya a tejet, mert magára öntöm.

George: Addig egy kortyot, egy falatot semmiből, amíg meg nem mondja, hogy kerültem ide lóháton.

Viktória: Ha megmondom, iszik tejet, eszik lány tojást!

George: Amit parancsol.

Viktória: Akkor jó. Hát én hoztam ide, a Pajtás lovamon. Na! Ha éppen olyan nagyon kíváncsi rá.

George: Maga!

Viktória: Mit esodálkozik? En.

George: Egy gyenge nő...

Viktória: Gyenge? En! Ide nézzen, van itt izom. Ezt fogja meg. Vagyok olyan erős, mint maga. Na, most igya ki ezt a bőgre tejet, ne hagyjon annyit könyörögni.

George: De...

Viktória: Megígérte, hát igya ki. Egy kettő... Ugy... Ezt a lány tojást is.

George: De...

Viktória: Semmi de. Megígérte. Egy kettő. Felhörpinteni. Ugy! Izlett!

George: Maga nagyon, de nagyon...

Viktória: Almos vagyok, azt eltalálta.

George: Aranyos teremtés, igazán. Hi-

Freud Frigyes

BUDAPEST, VI.
TEREZ-KÖRÜT
19. - Tel. 113-630

Mindennemű csavarok vas-acél és sárgarézből, precíz kivitelben raktáron

szen maga voltakép az életemet mentette meg.

Viktória: Ugy látszik, a láz megint felszaladt.

George: Miért, aranyos!

Viktória: Mert félrebeszél. Már hogy az életét mentettem meg!

George: Hát nem? Ha maga nincs ott véletlenül a prérin...

Viktória: Akkor magának kutyabaja.

George: Hogy-hogy?

Viktória: No, mert ha nem puffantom le a sasi, nem esik a lovára, az meg nem bolondul meg és nem dobja le magát. Hát nem igaz?

George: Igaz.

Viktória: Akkor hát ne hazudjon olyat, hogy én mentettem meg az életét.

George: Aranyos. Szabad a kezét!

Viktória: Minek?

George: Hogy megköszönjem. Egy csókkal a kezére...

Viktória: Ne izéljen. Az nekem nem jár. Na ne, igazán, megharagszom.

George: Hagyja még a kezét nálam.

Viktória: Hű, de forró! Megint megy a láza. Sokat ficákol megint.

George: És a szemét hadd lássam... ne fordítsa el a fejét...

Viktória: Nem is tudtam, hogy ilyen követelőző. Nnnua! Tessék! Mit néz?

George: Hadd lássam. Ilyen szemet még nem is láttam.

Viktória: Szem. Kettő is. Mit akar?

George: Sokat néztek ezek a szemek a prérira.

Viktória: Hát itt nincs más. Csak préri. Meg az ég kékje.

George: A maga szemében az egész préri benne van.

Viktória: Ne mondja, mi van benne?

George: Az egész szépséges mező. Virág. Csupa, csupa virág.

Viktória (nevet.)

George: Mit nevet?

Viktória: Mert maga is virágokat lát benne, mint az itteniek.

George: Sok-sok piros rózsából egy csepp olajat könnyeznek ki és abban az egy cseppben összegyűl minden rózsák édes részeg illata: a maga szeme úgy itta fel az egész szabad mezőség minden virágját.

Virágszeme van.

Viktória (nevet.)

George: Mulatságos, amit mondtam!

Viktória: Csak azon nevetek, hogy maga is azt mondja, amit a többiek.

George: Hát nem? Virágszeme van.

Viktória: Virágszemű. Ők is így hívják. Valamennyien.

George: Virágszemű. (Szünet után.) Hát maga az?

Viktória: Hát én vagyok.

George: Virágszemű. Kitalálhattam volna csakugyan. Hiszen akkor én magát már ismerem.

Viktória: Engem? Lehet. Hol látott engem?

George: Csak hallottam magáról.

Viktória: Mit hallott?... Mondja... Ki beszélt rólam? Mondja.

George: Ugy-e Viktóriának hívják?

Viktória: Ugy. A vezetéknevem meg Eagle.

George: Viktória Eagle. Érdekes. A sors milyen csodálatos.

a TELEFUNKEN RÁDIÓ

NAPPALIS

hangerős

T 240V.

T 240U.

az új napszak-kapcsolóval!

Viktória: Mi van rajta csodálatos! Ugy-e George Halton maga?

(Kis szünet.)

George: Tessék! Azt mondja nekem, George Halton?

Viktória: Hát nem úgy hívják?

George: Dehát...!

Viktória: Maga kitalálta a nevemet, én is kitaláltam a magáét.

George: Hát ki? Hát hogyan?... Honnan?... Ki mondta?...

(Folytatjuk.)

**Az összes
1939-40-es készülékek
nagy választékban.**

Kedvező részletfizetési feltételek. Cseré.
Saját javító- és konstrukciós műhely.

Márton Pál

IV., Kossuth Lajos-u. 4. Tel. 389-116 és 389-146

A Belváros legrégebbi rádiószaküzlete.

Rádiókapcsoló órák, gramofónfel-
vevők, röv. hull. alkatrészek,
csillárok, szerelési anyagok.

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (10)

Viktória: Tegnap éjjel lődöztek és fűlöttek a fiúk, épp akkor kezdődött a láza, édesanya kiküldött, hogy csendre bírljam őket. Es akkor a fiúk hívtak, jöjjenek, keressük meg George Haltont, mert a lova gazdája nélkül ment haza.

George: Es maga?

Viktória: Mit én?

George: Maga nem mondta meg nekik, hogy én itt vagyok?

Viktória: Akkor még nem tudtam, hogy maga lehet az, akit keresnek.

George: Én vagyok.

Viktória: Most már tudom.

George: George Halton vagyok, a new-orleansi egyetem hallgatója.

Viktória: En meg Viktória Eagle.

George: A virág szemű.

Viktória: Régi ellenségek.

George: Uj barátok.

Viktória: Az anyám és a maga apja...

George: Régi haragosok. Tudom. Hát most mi lesz?

Viktória: Nem tudom. Slessen minél előbb meggyógyulni.

George: Kidob?

Viktória: En nem haragudhatok valakire, akit nem ismertem. De az anyám.

George: Az anyja kitenne engem innen ágyastól, ha megtudja!

Viktória: Az én anyám nem olyan aszszony. Mindenesetre igyekezzék minél hamarabb meggyógyulni.

George: Talán jó lenne, ha értesítenék az apámat.

Viktória: Arra nem vállalkozom.

George: Nem hagyhatom az apámat szörnyű kétségek között... 20 éve, hogy láttuk egymást. Tegnap érkeztem vakációra... én nem hagyhatom az apámat csak így...

Viktória: Na mi az! Maradjon az ágyban...

George: Megyek az apámhoz, nem hagyhatom... és édesanyám halálának is ma van az évfordulója.

Viktória: Maradjon már! Feküdjön vissza, hisz alig áll a lábán...

George: Megyek az apámhoz.

Viktória: Tántorog! Ne okoskodjon! Nem engedem ilyen nyavalyásan. Vissza az ágyba! Nem megy, Birkózik velem! Ejnye azt a... Nem bírok magával, maga konok... Jaj! Anyuuuuu! Anyuuuuu! Gyere anya gyorsan.

Virginia: Mi az, Viktória? Mi történt. A földön hever. Uram Isten...

Viktória: Gyere gyorsan, el akar menni. Lázasan, betegen.

George: Megyek az apámhoz.

Virginia: Hova akar?

Viktória: Segíts anya, nyomjuk vissza az ágyba.

George: Az apámhoz haza...

Viktória: Félrebeszél megint.

Virginia: Kezdődik a láz.

Virginia: Elájult! Ide az étert! Viktória, úgy! mi volt megint ezzel a szegénnyel!

Viktória: El akart menni.

Virginia: Miért?

Viktória: Én voltam az oka, anyám.

Virginia: Miért? Mit mondtál neki?

Viktória: Haza akart menni az apjához.

Virginia: Ilyen lázas betegen.

Viktória: Előbb arra kért, értesítsem az apját, hogy ne nyugtalankodjék.

Virginia: Ez jogos kérés volt, Viktória. Es te!

Viktória: Azt mondtam: arra nem vállalkozom.

Virginia: Hogy mondhattál ilyet, Viktória?

Viktória (sírva): A nevedben tagadtam meg, anyám.

Virginia: Ezt az embertelenséget az én nevemben? Hogy tehettél ilyet!

Viktória: Te se vállaltad volna.

Virginia: Miket beszélsz itt össze-vissza! Egy súlyos beteg értesíteni akarja az apját, hogy megóvja a kétségbeeséstől. Te meg megtagadod... Jóvá teszed azonnal... Hol lakik az apja? A közelben?

Viktória: 20 mérföld.

Virginia: Oda-visza megjáród öt óra alatt. Nyergelj azonnal.

Virginia: Azonnal, anyám.

Virginia: Máris!

Viktória: Aztán mit mondjak?

Virginia: Kíméletes légy.

Viktória: Kíméletes leszek.

Virginia: Mondd: túl van a veszélyen.

Viktória: Mondom: túl van a veszélyen.

Virginia: Es ha teheti, azonnal jöjjön.

Viktória: Azonnal jöjjön. Igen.

Virginia: Sőt. Hozd magaddal az apját, ha lehet. Ez lesz a legjobb.

Viktória: Igazad van, anyám, ez lesz a legjobb. Megyek. Nyergelek.

Virginia: Menj, Viktória. Okos légy.

Viktória: Okos leszek, anyám.

Tizenharmadik rész

(Madárfütyty. Kis szél.)

Halton: Mondtam Bobby, hogy hagyj magamra. Mit kísérsz, mint valami konok kuvasz?

Bobby Hall: Engedd Tommy, hogy melletted maradhassak.

Néger: Én is lenni nagy Maszter mellett kicsikét.

Halton: Mondtam: Senkit nem akarok látni, amíg nem találjátok meg a fiamat.

Bobby Hall: 24 órája nyargalnak a fiúk. Megesküdték, hogy a fiad nélkül nem kerülnék a szemed elé.

Halton: Ne is, mert... na credj, Bobby, te is... menjetek a mezőre a többiek után.

Bobby Hall: Nézd, Tommy! Egy szóval se zavarlak. Leülök a pad másik végére. Mintha itt se lennék.

Halton: Eredj a többiekhez, mondtam. Egyedül akarok maradni, itt a feleségemnél. Érted. Egyedül. Senkit nem akarok látni. Menj, ha jót akarsz.

Bobby Hall: Én jót akarok, Tommy. Hadd maradjak.

Néger (sírva): Én is hadd maradni Bobbyval, nagy Maszternél.

Halton: Pusztulj, mert keresztül löllek, bitang.

Néger: Inkább engem agyonlőni, miát nagy Maszter magának kárt csinálni.

Halton: Fogd be a szád, sötét gazember. Lóduj innen.

Néger: Tessék löni hat golyóval W. H. Napoleonba, mégse most nem elmenni. Tessék itt van a szív. Nagy Maszter belecélozni minden golyókat.

Halton: Hátha ez a kívánságod.

Bobby Hall: Tommy megőrültél!!

Halton: Te Bobby, engedj, mert... megöllek téged is...

Néger: Bobby elesvarni ki nagy masztertől revolver!

Halton: Gyáva bitangok! (Ordít.) Ereszd el a karom.

Bobby: Átharapom a torokodat, állat. Meg vagy bokrosdva.

Halton: Ide a revolveremet, mert...

Bobby H.: Töltött revolverrel a feleséged sírjánál, szégyeld magad.

Néger: Nem gondolni maszter mingünkre. Engünk beledögleni, ha nagy maszter meghalni memi akarni és paradicsomba megteszteni maszternét.

Halton (sír): Pusztuljatok innen. Add vissza a revolvert.

Bobby H.: Nem adom. Most nem! Ha majd magadhoz tértél.

Halton: Én ügyis végzek, ha George nem kerül élő.

Bobby H.: Arra még ráérsz, akkor is, ha eltűnt végleg.

Halton: Nem élem túl. Nem bírom ki nélküle.

Bobby H.: Mit akarsz? Alig ismerted a fiadat. Egy napja. Nahát. Nem vagy te síró öregasszony, Tommy.

Halton: Megyek a fiam után. Meglátod, utána megyek.

Néger: W. H. N. szigorú, megpofozni egész prerit. Preri meghalni, nem nagy maszter.

a TELEFUNKEN
RÁDIÓ
NAPPAL IS
hangerős

T 240V. T 240U.

az új
napszak-kapcsolóval!

Bobby H.: Te Hannibal! Ordítod el azt a cowboyt, aki erre lovagol.

Néger (ordít): Hé, cowboy! Nyargalni vissza. Mars! Mezőre! George kis maszter megtalálni. (Még jobban üvölt.) Süketeu ünni két füleden cowboy!

Bobby H.: Ne bömbölj! Valami asszony, nem látod!

Néger: Én jól látni. Van sok virág kezbe. (Ordít.) Asszony, menni te is kis maszter keresni komisz prerin! Mars vissza!

(Folytatjuk.)

**Az összes
1939-40-es készülékek
nagy választékban.**

Kedvező részletfizetési feltételek. Csero-Saját javító- és konstrukciós műhely.

Márton Pál

IV., Kossuth Lajos-u. 4. Tel. 389-116 és 389-146.

A Belváros legrégebbi rádiószaküzlete.

Rádiókapcsoló órák, gramofónfelvétel, röv. hull. alkatrészek, csillárok, szerelési anyagok.

TEXASI VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. *Turchányi István* »A szitává lőtt ég alatt« című regényéből rádióra átdolgozta *Gellért Lajos*. Kísérő zenéjét saját szövegeire szerezte *Polgár Tibor*. (11)

Bobby H.: Ne fivölts. Idetart. Mutatja a virágot. Biztos a sírra hozta.

Halton: Virágot? Miféle asszony?

Bobby Hall: Nem tudom, de éppen ide nyargal: Uram Isten. A virágszemű.

Halton: Kicsoda?

Bobby H.: Virginia Eagle lánya.

Halton: A Virginia leánya?

Bobby H.: Az. A virágszemű. Hová mégy, Tommy?

Halton: Én nem akarok találkozni! És ne hozzon ide virágot. Küldd el, fiú.

Néger (ordít): Menni vissza, asszony.

Bobby H.: Pofa be.

Néger: Nagy maszter parancsolni.

Bobby H.: És most nem engedelmessékedni. Te buta coyot!

Viktória: Tommy Haltont keresem.

Bobby H.: Tommy Halton.

Halton: Nem vagyok itt.

Viktória: Azt igen sajnálnám, mert az édesanyám szigorúan meghagyta, hogy azonnal jöjjön hozzánk.

Halton: Az édesanyja. Virginia Eagle?

Viktória: Igen. Jimmy Eagle özvegye. Maga a George Halton apja?

Halton: Én... igen.

Viktória: Akkor már mondja, hogy nincs itt!

Halton: Mit akarnak tőlem?

Viktória: Édesanyám üzeni, ha teheti, azonnal jöjjön.

Halton: Azonnal jöjjetek! Ez valami tévedés lesz.

Viktória: Ez nem tévedés. Ha maga George Halton apja, akkor már nyergelhet is.

Halton: Azt mondta Virginia Eagle, hogy én Tommy Halton jöjjetek azonnal!

Viktória: Nem így mondta, hanem hogy az apja jöjjön csak a fiatalembernek.

Halton: Nem értem.

Viktória: Az édesanyám nem tudja, hogy a beteg fiatalember kicsoda, tehát nem tudja, hogy az apja éppen maga.

Halton: Beteg fiatalember? (Ujjong.) George, a fiam él!

Viktória: Él. És túl van minden veszélyen. Anyám mondta, hozzam magammal, az a legjobb.

Halton: Él George! Hallod Bobby Hall! Hannibal! Él az én édes fiam. Hol van, hol a gyerekem kisasszony!

Viktória: Nem vagyok én kisasszony, csak Viktória. Na nyergeljen azonnal, mert este lesz.

Halton: Megvan a gyermekem! Hallod ember! Él George! Hol van a fiam!

Viktória: Hát nálunk.

Halton: Önöknél!

Viktória: Hát hol legyen! Én találtam meg a fűben.

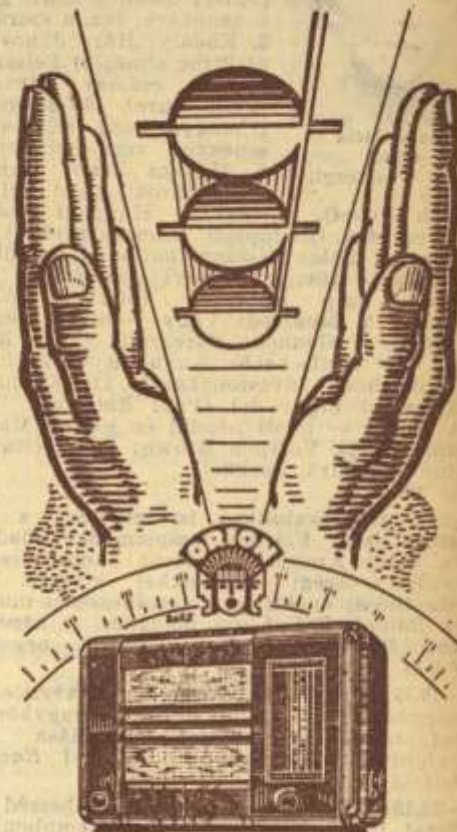
Halton: A fűben! Hogy került oda a drágám!

Viktória: Hát úgy, hogy a ló ledobta.

Halton: Sombrero.

Viktória: Az. A Bobby Hall lova. Megkerült?

(Folytatjuk.)

Szelektivitása, hangminősége, teljesítménye,

SZUPER!

Az ára — sokkal olcsóbb! Ilyen csak egy van: a 044-es

ORION

radio

KAPHATÓ MINDEN ORION RÁDIÓKERESKEDŐNÉL

TEXASI (12) VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. Turchányi László „A szitává lőtt ég alatt” című regényéből rádióra átdolgozta Galléri Lajos. Kisérő zenéjét saját szövegeire szerelte Polgár Tibor.

Halton: A fiam nélkül.
Viktória: Nohát akkor a ló is megvan, meg a fia is. De most már gyűjtsön.
Halton: W. H. N. Nyergelni! Nyergelni, nem hallod?
Néger: Kis Maszter élni Istene-n!!!
Bobby H.: És majdnem nagy maszter nem élni. Hamar a lovakat.
Néger: A lovakat? Hányat?
Bobby H.: Hármat! Te öszvér! Hárman vagyunk. A Sombroter is.
Néger: Is. Én is menni kis maszterhoz. W. H. N. boldog lenni. *(Névet.)* Legboldogabb lenni egész Texasban és nagy maszterné legeslegboldogabb lenni virágos paradicsomban a másvilágban. És mind a három lovak boldog lenni, mert nyergelni őket kis Maszterhez.
Viktória: Es George Halton anyja sirja!
Halton: Igen, a feleségem pihen alatta.
Viktória: Szedtem néhány virágot az évfordulójára a fia helyett. Ő most úgysem jöhet. Ide leteszem, a fejfájára a virágokat.
Halton: Tessék... tessék... Viktória... *(Nagy csönd, csak a madarak koncertsznek. A szél is zenél hozzá. A fák is.)*

Tizennegyedik rész.

(Óra ötöt ver. Halk kopogás. Ajtó nyílik.)

Viktória: Anyu bejöhetünk!
Virginia: Be, de csöndben, lábujjhegyen, Alszik a fiú.
Viktória: Elhoztam az apát, ahogy kívántad anyám, a néger szolgáját, és vele jött az öreg barátja is. Engedjem be őket?
Virginia: Jó, csak csöndesen... Fől ne ébredjen a gyerek.
Viktória: Tessék beljebb kerülni. Parancsoljon, Halton úr.
Virginia: Tommy... Halton!... Mit keres itt nálunk Tommy Halton!
Halton: A fiamat Virginia... Georgeot. A fiam! Hadd lássam.
Virginia: Sz. sz. szt! Itt van. Ne olyan hangosan, még felébreszti.

(Szünet, csend.)

Halton: Drága gyermekem.
Virginia: Ha tudom, hogy maga az apja... Viktória!
Viktória: Parancsolj anyám!
Virginia: Te tudtad, ki az apja?
Viktória: Tudtam anyám.
Virginia: Miért nem mondtad Viktória?
Viktória: Mért nem kérdezted anyám?
Halton: Ne haragudjon Virginia, aszszony, amiért George meg én dolgot adtunk magának.

ar. Uj TELEFUNKEN SUPERRÁDIÓK

↑ 340 V

↑ 440 V

ÉLETHŰ HANG,
 KIVÁLÓ TELJESÍTMÉNY,
 RAGYOGÓ KIVITEL

Viktória: Én vagyok mindennek az oka.
Virginia: Mondtam, ne járj ki egyedül a prairie.
Viktória: Ezentúl megfogadom a tanácsodat anyám, nem járok ki egyedül.
Virginia: Ne lármázz Viki! az Istenért! Felébreszted.

(Szünet.)

Virginia: Na tessék!
George: Apám!... Édes apám!...
Halton: Drága fiam... Jól vagy George? Fiaeskám...
George: Álmodok én, vagy...
Viktória: Ébren van. Eleget aludt. Elhoztam az apját, mert szörnyen kívánta. Most aztán több kifogása nincs. Meggyógyulni gyorsan, aztán mehet.
George: Virágszemű!
Viktória: Nálunk nem szokás az ágyat dagasztani, ha lehüppenünk a lóról. Az egyik oldalon le, de a másikon mindjárt fel. Öszt. kész. Ennyi az egész.
Bobby H.: Majd belegyűn a fiú, hisz csak három napja van itt Texasban. Később meg se kottyán.
George: Gondolod, öreg fiú?
Bobby H.: Hát persze. Tonny Halton gyereke maga, vagy mi a fene!
George: W. H. N. hűséges fickó te is ide-szaladtál.
Néger (névet): Jönni kis Maszter lovon, a Somreón. W. H. N. nagyon örülni kis Maszternek. És hozni számla.
George: Számlát? Miféle számlát hoztál, fiam!

(Vége köv.)

TEXASI (13) VAKÁCIÓ

Hangjáték 3 felvonásban, 15 részben. Turchányi István »A sziltvá lött ég alatta« című regényéből rádióra átdolgozta Gallé Lajos. Kisrő zenéjét saját szövegére szerezte Polgár Tibor.

Néger: Mondani W. H. N., kapni nagy Masztertől minden pofonok után öt cent.

George: Szóval mennyivel tartozom?

Néger: Kis Maszter győnni nekem öt dollár.

George: Az száz pofon, kicsit sok, de kapsz öt dollárt.

Néger: Nagy Maszternek tetszik lenni szorgalmasnak pofámon. *(Nevet.)*

Halton: Mindig odatartotta a gazember. Most már értem. Üzletet csinált a tenyereiből. De többet egy fia pofont sem kapsz. Vigyorgohatsz itóletnapig. *(Pushkák dörrennek egyszerre.)* A gazemberek! Még itt sem hagyják békében az embert.

Néger: W. H. N. mondani nekik, kis Maszter élve lenni itten virágszeműnél.

Viktória: Te vénasszony. Milyen felfordulás egy sas miatt.

George: Ugy-e nem haragszik, virágszemű?

Viktória: Ne tőlem kérdezze, hanem az anyámtól.

George: Ugy-e nem haragszik rám, Virginia asszony!

Virginia: Ne tőlem kérdezze, hanem az apjától.

George: Haragszol, apám, hogy ide kívántalak!

Halton: Bocsd meg, Virginia a fiamnak és ne haragudj, hogy kellemetlenséget csinált nektek.

Virginia: Sose haragudtam a fiadra, Tommy Halton.

Halton: És rám, Virginia!

Virginia: Sose haragudtam rád Tommy igazán.

Halton: Virginia!

Virginia: Tommy!

(Sortüz.)

George: Édesapám, megdöntöttem a dolgot, nem megyek vissza többé a városba, ha úgy akarod.

Halton: Hogy akarom-e?

George: És, ha a virágszemű is úgy akarja.

Viktória: Hát maradjon itt... ha már éppen itt van.

(Sortüz.)

Bobby Hall: És milyen pontosan ráduplicálnak a fiúk, pedig nem is tudják odakint, hogy mi történik idebent.

Néger: Fiúk tudni. Mert én inteni nekik innen ablakból, mikor durrogtatni.

George: Jól va, fiam, még öt dollárral tartozom neked.

Néger: Öt dollár, meg öt dollár, lenni összesen 15 dollár. Hurrá, kis Maszter!

ar. Uj TELEFUNKEN SUPERRÁDIÓK

↑ 340 V

↑ 440 V

ÉLETHÜ HANG,

KIVÁLÓ TELJESÍTMÉNY,
RAGYOGÓ KIVITEL

(Kívülről.)

Hip-hip hurrá... hip... hip.. hurrá...

(És énekelnek vidáman a fiúk.)

Tizenötödik rész

(Kevéske szél zizeg. Fák susognak. Tücskök ezre muzsikál. Megejtő csend zenél. A preri szimfóniája. Aztán halkan):

George: Hallgatnám örökké veled, virágszeműm, te.

Viktória: Nézd, George! A hold! Most bújik elő a fák közül.

George: Tányérja ezüstre festi a preri.

Viktória: Nézd csak! Egyszerre milyen halaványak lettek a csillagok!

George: Az irigységtől, drágám.

Viktória: Az irigységtől!

George: Az irigységtől, édes, hogy együtt látnak bennünket.

(Szíveverésnyi csend.)

George: Boldog vagyok, mint ez a végtelen preri.

Viktória: Én is. Végtelen boldog vagyok én is.

(Öt az óra kilencet.)

Virginia: Akkor régen, amikor táncra kórtál, mért nem szóltál hozzám, Tom? Minden máskép lett volna.

Tommy: Igaz. Máskép. De akkor nem lennének ilyen boldogok a gyerekeink.

(Nagyon messzi énekelnek a fiúk. Daluk lassan elhal az éjszakában. Csak a végtelen preri muzsikál szüntelen.)

(VÉGE)

Alszik a preri...

(A Texasi vakáció c. rádiójátékból)

Szövegét és zenéjét írta: Polgár Tibor

Moderato (quasi tempo di Slow-fox)

Al- szik a pre-ri, csöndes a világ, Al- mosan dúdol- gat

a szél. Né- ma a mező, súf- tag a folyó, Hall- ga- csak, mi szé- pe! mesél...

Mesze a sötétbe' csillag vagyok, } It- hon a hazám- ba' boldog vagyok. Al- szik a preri, csöndes a világ,
Boldog vagyok, hogy it- hon vagyok.

Al- mosan dúdol- gat a szél...

(Zsolt.)

Kis

Hallod, a préri hogy hívogat...

(A texasi vakáció című rádiójátékból)

Szövegét és zenéjét írta: POLGÁR TIBOR

Andante, poco lento (quasi Tempo di Blues)

Hallod a préri hogy hi-vo-gat, Hallode a bú-vös

szavát! Bár-hova kerül is, visz-sza-hív, Vár rád mint azé - des - a - nyád.

Hogyha száll azé - let ho - jó - ja veled, Bárhol jársz is, el ne fe-ledd, Hallod a préri hogy hi-vo-gat,

Hallode a bú-vös szavát!

poco a poco rall. al Fine.